SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1862. **Zondag 23 Maart** **N°. 12.**

PARAMARIBO, den 23 Maart 1862.

Wij hebben onze lezers in een vorig nummer doen zien, hoe de immigratiezaak te Demerarij reeds zoodanige hoogte bereikt heeft, dat men met betrekking tot dezelve aan inkrimping begint te denken. Later hebben wij nadere berigten ontvangen die ons mededeelen, dat de planters aldaar zich wegens deze aangelegenheid, in groote verlegenheid beginnen te gevoelen. «Sedert het begin des jaars," schrijft de *Creole*, «zijn hier vier schepen met immigratie aangekomen, t.w. 1,100 Indiërs en 300 Chinezen, van de 5,000 Indiërs en 3 000 Chinezen, die voor het tegenwoordige saizoen zijn aangevraagd. Nu reeds echter zijn er moeijelijkheden gerezen om dit volk uit handen van het Gouvernement te nemen. Eenige der Chinezen met het schip *Agra* aangebragt, werden geweigerd door de planters, welke die soort immigranten hadden aangevraagd en aan wie zij toegewezen zijn, op grond dat zij niet gewoon schenen aan den landbouw en daarenboven in een zeer zwakken en ellendigen toestand verkeerden, ter naauwernood voor eenigen arbeid hoegenaamd geschikt. Het Gouvernement drong echter er op aan dat dit volk zou worden overgenomen, en de planters achtten het goed toe te geven. Doch naauwelijks was men deze moeijelijkheid te boven of er ontstond eene andere. De *Prince Consort* kwam eenige dagen na de *Agra* aan, met immigranten van Calcutta, en toen deze menschen uitgedeeld zouden worden, werd een groot aantal hunner afgekeurd door de planters, aan wie zij waren toegewezen. Verschillende voorwendsels tot dezen stap werden aangevoerd. In een geval werden de immigranten na aan boord en in het dépôt onderzocht en naar de plantage gezonden te zijn, teruggezonden onder voorgeven dat de geneeskundige der plantage hen onderzocht en verklaard had dat zij geene sterke kloeke arbeiders waren." De Gouverneur achtte een persoonlijk onderhoud omtrent dit onderwerp met de planters noodzakelijk en noodigde tot dat einde een groot aantal eigenaren en vertegenwoordigers der plantagien, woonachtig te Georgetown uit, om op zijne appartementen in de *Public Buildings* bij een te komen. De bijeenkomst had den 28n. Feb. plaats en duurde verscheidene uren. De uitslag was dat de planters toestemden hunne bezwaren in te trekken en het volk over te nemen" .... De eigenlijke zaak is echter dat de planters op te groote schaal zijn te werk gegaan. Hunne middelen zijn allengs verminderd en zij kunnen zich het noodige geld niet verschaffen om voor hunne arbeiders thans even zoo gereedelijk te betalen als vroeger. Er bestaat onder hen schaarschte van kapitaal, waardoor zij buiten staat zijn hunne cultivatie uit te breiden naar evenredigheid van de toegenomen arbeidende magt in de kolonie. Niet alleen kunnen zij geen werk geven aan de creolen arbeiders, die geregeld arbeiden willen, en anderen die tijdelijk werk op de plantagien verrigten; maar op sommige plaatsen is er zelfs geen werk voor de gecontracteerde immigranten. Wat zij nu behoeven is geen arbeid, maar kapitaal, om hunne zaken met voordeel te drijven. Reeds de eerste orga's hebben hen in verlegenheid gebragt, en zoo de geheele bestelling aankomt, zonder een gelijken aanvoer van kapitaal, moeten zij wel hunne toevlugt nemen tot weigering of er in toestemmen hunne eigendommen te overladen met eene overmatige hoeveelheid nuttelooze handen. Naar het oordeel van vele mannen van zaken zouden de plantagien gedurende de eerst volgende vier jaren goedschiks kunnen bewerkt worden met eene nominale hoeveelheid immigranten, en zou het opschorten van de Chinesche immigratie voor alle belanghebbende partijen, behalve de Chinezen zelven misschien voordeelig zijn.

„Naarmate men van dit ministerie regt heeft veel te verwachten — zoo besluit de *Arnh. Ct.* een hoofdartikel — heeft men ook regt er veel van te vorderen. Zijne verantwoordelijkheid is niet gering. Het vertegenwoordigt de kern der liberale partij en het voert hare fortuin voor eene lange toekomst met zich. Het moet aantoonen, dat het liberalisme eene kracht van regering is, en van deze regering die het best voor onzen tijd en voor onze behoeften past. Viel dit ministerie, gelijk zoo vele der voorafgaande ministeriën vielen, omdat het geene leefbaarheid bezat, het zou niet alleen zich zelven, het zou de geheele liberale rigting voor langen tijd in Nederland onmogelijk maken. Dit ministerie moet niet enkel liberaal zijn in woorden, maar ook in daden. Het moet organiseren; het moet inhalen wat negen jaren lang verzuimd is. Allen die met een onwrikbaar en standvastig vertrouwen gedurende al die jaren voor het tot stand komen van zulk een ministerie gestreden hebben, die borg gestaan hebben, dat het doen zou wat het beloofde, zij allen zijn belanghebbenden in deze onderneming. Ons krediet is ten sterkste bij de soliditeit van dit Kabinet, van deze rigting betrokken. Stelde ook dit gouvernement teleur, waar zouden wij in Nederland eene betere kracht zoeken moeten?

Wij twijfelen er niet aan, dat de uitkomst onze verwachtingen zal bewaarheden. Maar de pers, de zelfstandige liberale pers, mag daarom hare roeping niet vergeten. „Zij mag niet vergeten, dat zij ook tegenover een liberaal gouvernement kritiek moet blijven uitoefenen. Als orgaan der publieke meening is haar pligt te beoordeelen en te waarschuwen, meer dan te prijzen en te bejubelen. Hoe krachtiger het gouvernement is, des te meer heeft het land behoefte aan onafhankelijke stemmen. Het *on ne s'appuie que sur ce qui résiste* is hier vooral van toepassing. Wij meenen met eenigen trots te mogen zeggen, dat de liberale bladen tot nu toe hunne roeping begrepen en hunnen pligt vervuld hebben. En wij meenen daarop ook voor het vervolg te mogen vertrouwen. Nederland's liberale organen zullen hunne schoonste eigenschappen, zelfstandigheid en vrijheid van oordeel, handhaven tegenover het ministerie Thorbecke, gelijk zij die gehandhaafd hebben tegenover ministeriën van Hall en van Heemstra en hoe al deze overledenen en verstotenen verder mogen geheeten hebben."

De sterkte van het Nederl. leger op 1 Aug. 1861, was naar officiele opgaven:

1687 officieren, 6045 kader, 7798 vrijwilligers, 7746 militiens, 32620 militiens in reserve, te zamen 55890 man.

Daar de sterkte van het leger moet zijn 61409 man, ontbraken er 5519 vrijwilligers. Van de 55890 man waren:

631	officieren,	41055	mansch.	der infant.
211	„	13986	„	kavalerie.
368	„	8395	„	artillerie.
104	„	767	„	genie, enz.
173				der staven.
1687	officieren	54203	manschappen.	

Het hof van assises van Var heeft den 1sten Februarij, tot twintig jaren tuchthuisstraf veroordeeld. Jean Gaubert, priester, oud 40 jaren, omdat hij in een huis van ontucht te Toulon een aanslag heeft gepleegd op het leven van een daar verblijf houdend meisje, met hetwelk hij verdacht werd vroeger in naauwe betrekking te hebben gestaan.

De *Moniteur* deelt de diplomatieke stukken mede, die met betrekking tot het Romeinsche vraagstuk onlangs gewisseld zijn.

Den 11den Januarij zond de heer de Thouvenel eene nota aan den heer de Lavalette, gezant van Frankrijk te Rome, waarin hoofdzakelijk het navolgende wordt gezegd:

„Toen de Fransche regering het koningrijk Italie erkende, werd zij daartoe geleid door de overtuiging, dat het herstel van het verledene niet meer mogelijk was. Van de katholieke mogendheden hebben slechts drie, Oostenrijk, Spanje en Beijeren, de officiele betrekkingen met Turyn niet weder aangeknoopt. Geene enkele mogendheid denkt er aan, den tegenwoordigen stand van zaken in Italie met geweld te keer te gaan. Openlijk verkondigd of stilzwijgend gehuldigd, is het beginsel van niet-tusschenkomst een waarborg geworden voor den vrede in Europa. Het hof van Rome verwacht zeer zeker niet van vreemde mogendheden hulp om de verloren provincien te heroveren. Ik wil zelfs niet gelooven, dat Rome, ter wille eener zaak die bezwaarlijk zegevieren kan, ooit toestemmen zal dat eene botsing werde uitgelokt, waarvan de gevolgen ontzettend zouden zijn. Het is in tegendeel te verwachten dat Rome door ondervinding geleerd, zich, zonder regtstreeks van zijne regten afstand te doen, aan de magt der feiten zal onderwerpen, waardoor het eene hard beproefde natie, die na zoo vele eeuwen hare zelfstandigheid heeft herwonnen, weder aan zich zou hechten. Het is voor ons noodzakelijk te weten of wij de hoop voeden of opgeven moeten, dat de Heilige Stoel zich aan de *faits accomplis* wil onderwerpen; waarna wij eene regeling zouden kunnen tot stand brengen, die aan den Paus de waardigheid, veiligheid en onafhankelijkheid zoude verzekeren, welke hem voor de uitoefening van zijn gezag onontbeerlijk zijn. Is het kabinet van Rome eenmaal tot onze zienswijze toegetreden, dan zullen wij even welgemeende als krachtige pogingen bij het hof van Turyn aanwenden ten einde het de schikking te doen aannemen, waarvan wij de grondslagen in overleg met de pauselijke regering denken vast te stellen. Italie en het Pausdom zullen dan niet meer vijandig tegen elkander overstaan, weldra zullen hunne natuurlijke betrekkingen weder aangeknoopt zijn. Rome zal daarna in tijd van nood steun vinden juist daar, waar het thans een gevaar ziet. Eene dusdanige einduitkomst zou in geheel de katholijke wereld levendige tevredenheid verwekken. Ik noodig u derhalve uit om over een en ander den kardinaal Antonelli en den Paus zelven te onderhouden."

Den 16den Januarij heeft de heer de Lavalette daarop aan den heer de Thouvenel een antwoord doen toekomen, hoofdzakelijk het volgende inhoudende:

„Ingevolge uwe uitnoodiging heb ik met den kardinaal Antonelli een onderhoud gehad. Reeds vroeger heb ik den Paus meermalen de wenschelijkheid onder het oog gebragt om tusschen Rome en Italie eene verzoening tot stand te brengen. De Paus luisterde met welwillende toegeeflijkheid naar mijne vertoogen, maar gaf altijd een en hetzelfde antwoord, namelijk: „Laat ons de gebeurtenissen afwachten!" Ik was meer treurig gestemd dan verwonderd, toen ook de kardinaal mij op al mijne voorstellen een volstrekt weigerend antwoord gaf, zeggende: „„Iedere schikking is onmogelijk tusschen de H. Stoel en degenen die hem beroofd hebben. Het staat niet in de magt van den Paus, noch van het H. Collegie, zelfs het geringste deel van het grondgebied der Kerk af te staan."" Ik deed den kardinaal opmerken dat ik volstrekt geene beslissing had willen uitlokken over het regtsbeginsel, maar dat ik eenig en alleen aan de pausselijke regering het middel was komen aanbieden, om uit eenen toestand te geraken, die noodlottig werkt voor hare eigene belangen en eene voortdurende bedreiging daarstelt voor de rust en den vrede der Christenheid. De kardinaal betuigde mij daarop zijnen dank voor onze vriendschappelijke belangstelling, maar zeide: „dat de bewering onjuist is als zoude er eene verwijdering bestaan tusschen den Paus en Italie. Indien de Paus zijne betrekkingen met het hof van Turyn heeft afgebroken, daarentegen zijne betrekkingen met de Italianen van een hoogst gewenschten aard. De Paus zelf is een Italiaan, en is de eerste van allen om leedwezen te koesteren over het lot van Italie. Met droefenis

…aart bij tevens op de harde beproevingen die de kerk van Italie treffen. Zullen wij nu met de roovers in verbond treden? Nooit! Elke schikking te dien aanzien is eene onmogelijkheid. Zoowel de Paus als de kardinalen hebben zich vóór hunne benoeming bij eede verbonden, om hoegenaamd niets van het grondgebied der kerk aan anderen af te staan. De Paus zal dus geene concessie van dien aard doen. Ook een conclave zou het regt niet hebben zoodanige concessie te bewilligen. Een nieuwe Paus zou dit evenmin kunnen doen — en zoo zal die concessie van eeuw tot eeuw door al de opvolgers van den Paus geweigerd worden."

„Ik heb daarop den kardinaal gevraagd of ik dit als het definitive antwoord van den Heiligen Stoel te beschouwen had; hij heeft daarop bevestigend geantwoord. Daarna ontving ik nog van Zijne Eminentie eenen brief, gedagteekend 18 Januarij, waarin hij mij kennis geeft, dat hij voor alle zekerheid nogmaals den Paus om bevelen heeft gevraagd, die hem heeft gemagtigd om hetgeen hij mij mondeling te kennen gaf in naam van Z. H. te bevestigen."

De dépêche van den Franschen gezant aan den heer de Thouvenel besluit aldus: „Kortom mijnheer de Minister, door Uwe Excellentie werd deze vraag gedaan, welke ik hier in dezelfde bewoordingen herhaal: „„Mogen wij de hoop voeden, dat de Heilige Stoel op de gebeurde en onherroepelijke feiten acht slaande, zich zal willen leenen tot het onderzoeken van een plan, hetwelk den Priestervorst verzekeren zou wat vereischt wordt om hem de ter uitoefening zijns gezags onmisbare waardigheid veiligheid en onafhankelijkheid te verschaffen?""

„Dat was de vraag van Uwe Excellentie. Met innig leedwezen zie ik mij verpligt dezelve ontkennend te beantwoorden. Ik zou aan mijnen pligt te kort doen, indien ik u liet in eene hoop welke ik zelf niet heb."

Te Bourg in Frankrijk is een proces ten einde gebragt, waarbij eene reeks vreeselijke misdaden aan het licht is gekomen. — De Parijsche correspondent van een der Nederl. dagbladen levert desweg het volgende verhaal:

„Ziet gij daar op de heide bij het maanlicht een bleeken man, die uit een graf schijnt te stijgen en weiden en dorpen doorrent, om den levenden het frissche roode bloed uit te zuigen? — Dat is een vampyr?

Wie is het die daar bij het bleeke licht der maan, van af den toren de ruiters wenkt de rossen aan te sporen? „Zuster, zuster! ziet gij nog niets komen?" roept uit de diepte van den toren eene ongelukkige vrouw, wier laatste uur geslagen heeft. Het is de ongelukkige gade van den vreeselijken blaauwbaard.

Ook in het bosch van Tramoyes beschijnt de bleeke maan een graf — een lijk ligt daarin, in de krampachtig gesloten vuist een handvol aarde vasthoudende; het ligt daar met opengesperde oogen, alsof het wraak vorderende over de gepleegde misdaad, den hemel aanroept.

Het is het lijk van de ongelukkige Eulalie Bussod, welke door Dumollard — de moordenaar der dienstmaagden — doodelijk gewond en levend begraven werd. in het eenzame woud, bij het bleeke licht der maan! Maar de vermoorde heeft niet te vergeefs die handvol aarde ten hemel geheven! De bleeke maan, die de misdaad en het lijk zag, scheen helder en teekende eene zwarte schaduw op den grond, waardoor Marie Pichon den strik zag, dien de moordenaar gereed stond haar over het hoofd te werpen; zij vlugtte, werd gered en de moordenaar is thans veroordeeld!

Gij weet dat ik gaarne met u over modes en bals, over schouwburgen en vrolijkheid spreek; met dan met tegenzin geleid ik u de zwaarmoedige geregtszaal binnen, en ook ditmaal zullen wij er niet lang vertoeven.

Maar zie eens, hoe de menigte zich in de zaal verdringt: luister eens hoe de toorn des volks zich lucht geeft in verwenschingen tegen den onmensch, die, een verscheurend dier gelijk, achter de ijzeren tralies van het naast de geregtszaal gelegen vertrek heen en weder kuijert.

Maar dit ondier kon ook vriendelijk zijn. Op de brug *de la Guillotière* sprak het de argelooze meisjes aan.

„Men heeft mij belast, zeide Dumollard vleijend, op een naburig kasteel dadelijk eene geschikte dienstbode te bezorgen." En dan, wanneer het meisje, verlokt door de belofte van een hoog loon, toestemde met hem te gaan, dan stapte hij bij het vallen van den nacht met zijn slagtoffer een waggon van den spoorweg Lyon-Genève binnen. Bij het station Montluel steeg men uit en dan ging het over velden en heide, door bosschen en kreupelhout, over heuvels en door dalen…

— „Wij zullen den kortsten weg inslaan" met die woorden trachtte hij het meisje, dat angstig begon te worden, gerust te stellen. Plotseling echter haalt de moordenaar een strik te voorschijn, om zijn slagtoffer te verworgen en als het touw weigert, als het slagtoffer zich verweert, dan volbrengt hij den gruwelijken moord met zijn knuppel of met een grooten steen. Slechts de maan zag het! Eene der uitgekozene slagtoffers echter ontkwam na een vreeselijke worsteling, van welke weder slechts de maan getuige was…. Daar! daar vlugt het arme meisje, de moordenaar volgt haar slechts van verre… zij werpt alles van zich af in den ren op leven en dood; parapluie, doos, muts! Rampzalige! zij struikelt! wee, de moordenaar staat op het punt haar in te halen?… Neen! neen! zij staat weder op, op nieuw vlugt zij voort, op God en op de medaille der Heilige Jonkvrouw vertrouwende, welke zij, daar het een geschenk harer vrome moeder is, op het hart drangt… daar! daar! in de verte schijnt een licht; zij bereikt de hut! — „Open, open om Godswil! dadelijk, dadelijk!" De deur gaat open, zij is gered!

Hoe vele rampzaligen vielen sinds die zeven jaren, als het slagtoffer van de hebzucht en de schandelijke hartstogten van den ellendige, die eindelijk door de wraakgodin werd ingehaald? Dat weten God en de bleeke maan alleen!

Tot nu toe heeft men wel is waar slechts drie lijken ontdekt, maar de stem des volks zegt met eene vreeselijke overtuiging: „De man moet ergens een kerkhof hebben" en 30 lijken (dit verklaarde hij zelf), rusten in het stroombed der Rhône.

En wat de overtuiging van het volk kracht bijzet, is de menigte voorwerpen, welke men in het bezit van de vrouw des moordenaars vond; want deze tijger heeft een wijfje! Koffijdoozen, kragen, rokken en ondergoed. 30 paar kousenbanden, 38 mutsen. 17 corsetten, 10 kraagjes. 71 zakdoeken. 57 paar kousen, 5 parapluies, enz. enz. werden in het moordhol gevonden. Herhaalde malen leverde de behandeling dezer *„cause célèbre"* waarlijk dramatische toestanden op, die later misschien het geluk van den een of anderen tooneelschrijver en de *„delices"* van het publiek van den *„Boulevard du Crime"* zullen uitmaken.

— „Gij moogt van geluk spreken, riep de moordenaar Marie Pichon, die hem voorbij ging, onbeschaamd toe, — dat ik u heb laten ontsnappen!" „Waarom, antwoordde hem Marie Bussod, de zuster der levend begravene, waarom, rampzalige! hebt gij ook mijne ongelukkige zuster niet laten ontvlugten?" — Eene huivering beving al de omstanders, bij het zien der grenzelooze wanhoop van haar die zoo sprak; slechts Dumollard bleef onverschillig.

Opmerking verdient de hardnekkigheid, waarmede Dumollard volhoudt, slechts het werktuig, de leverancier eener bende moordenaars te zijn. Zou achter het gruwelijke drama een nog afschuwelijker verscholen zijn?

Onbegrijpelijk is overigens de onverschilligheid, waarmede de policie en justitie, maire en veldwachter sinds 8 jaren het verdwijnen van het eene meisje voor, het andere na, aanschouwden, gerucht op gerucht aanhoorden, zonder te zien, zonder te begrijpen! Wanneer Dumollard verzuimd had zijn hond aan te geven, — wanneer de kippen van den Maire gestolen waren, of men zich in de gelagkamer over de crinoline van de echtgenoot van den prefect hadde vrolijk gemaakt!!! dat ware geheel iets anders geweest."

Het Berlijnsche kabinet hoopt zijn geding omtrent de begrooting voor oorlog te winnen. Aardig is, wat de *Kladderadatsch* in zijn laatst nummer over Pruissen's drijven daarover zegt. Het blad geeft, nl., de afbeelding van een rijk versierden kersboom, omringd door de verschillende potentaten van Europa, uitgedost als kinderen en hunkerende naar de tentoongestelde geschenken. De jongeheer Frankrijk is bijster ingenomen met een rolletron en een deficit van 829 millioen, de jongeheer Yankee met 224 millioen deficit. Oostenrijk met 146 millioen, Victor Emanuel met 159 millioen, enz. Pruissen zit met groote doozen kavalerie en infanterie en *geen deficit* te pruilen, wrijft zijne oogen met zijne knokkels, en roept: „Ik moet ook een deficit hebben; ik wil ook een deficit hebben!" — Door zulke voorstellingen wordt zeker de rigting van de regering op de ergste wijze bekampt.

INGEZONDEN.

Mijnheer de Redacteur!

Dikwijls verneemt men geruchten, die nu en dan bevestigd worden of blijken ongegrond te zijn. Hoe het ook zij, nuttige wenken te geven ter voorkoming van onbillijkheid, (welke zeer dikwijls onbedachtzaam gepleegd wordt is de pligt des regtschapen burgers.

Wij zien aan den *Waterkant* een gebouw verrijzen, bestemd tot berging van IJs en daarnaast zal een gebouw worden gesteld, bestemd tot verkoop der artikelen in IJs aangevoerd. Tot dit laatste is een Octrooi aangevraagd en verkregen. Doch, vragen wij, heeft het Gouvernement aan de Ingezetenen kennis gegeven, dat een stuk land door de geoctrooijeerden is aangevraagd aan de Waterzijde en dat zoodanig terrein aan hen is afgestaan? Is dit geen verzuim aan zijde van het Gouvernement? Behoorde het niet de Ingezetenen zulks vooraf te verwittigen, ten einde hen in staat te stellen om bij gegronde redenen daartoe te mogen opposeren? Wij zijn van gevoelen dat het IJshuis even goed ergens anders had kunnen geplaatst worden, als aan den Waterkant; bij voorbeeld, op een der erven aan de *Saramaccastraat* of wel op het bloote Erf tegen over de plaats, waar het gebouw thans wordt opgerigt en dit ware wijselijk en verkieslijker geweest.

Ten eerste zou het minder nadeelig geweest zijn voor de gezondheid der Ingezetenen aan den Waterkant, die beneden winds wonen en die nu door dat gebouw van den frisschen zeewind verstoken worden.

Ten tweede wordt het vrije gezigt op de rivier belet en verkrijgen de huizen, (meestal winkelhuizen) door deze belemmering van lucht en uitzigt mindere waarde.

Ten derde zijn vele kooplieden en anderen door de ligging van het ijshuis geheel verstoken van het gezigt op de seinpaal in 't fort Zeelandia, hetwelk eene groote inconvenientie is.

Ten vierde bederft het geheel en al het fraaije aanzien der stad van de reede aanschouwd.

Wegen deze bezwaren niet op tegen de daarstelling van het ijshuis op de tegenwoordige plaats, vooral daar dit even goed elders zonder ongerief had kunnen geschieden? Maar nog meer Wij vernemen [misschien is dit slechts een gerucht] dat ingeval de ijsonderneming onverhoopt mislukt ??? de geoctrooijeerden (alsdan gratis een goed stuk land hebbende bekomen) de gebouwen zoo tot pakhuizen als anderzins zullen bezigen. Even goed zouden anderen dan een stuk land aan den Waterkant kunnen aanvragen, tot het oprigten van een krankzinnigen gesticht, dat toch [vooral thans] zeer nuttig is, weder anderen tot daarstelling eene zwavelstokken fabriek, of tot bereiding van mest van bakkeljaauw. etc. etc. etc.

Wij hopen dat het Gouvernement zorg zal dragen, dat slechts ijs en ijsprovisien een *herberg* vinden op het bij octrooi toegestane Erf en in de aldaar opgerigte, en op te rigten gebouwen.

TIK.

EEN WEKSTEM VOOR SURINAME. (*)

Gedurende 16 jaren heeft het Nederlandsch Landhuishoudkundig Congres, zich even zoo veel keeren bij de behartiging van Hollands landbouw, ook die van Neêrlands Kolonien aangetrokken. Doch hoordet gij ooit van eene beantwoording — van een bewijs van overeenstemming — van eene tegemoetkoming aan de hulp ons geboden? Hoogst zeldzaam, niet waar? Nu echter gedurende de twee laatste jaren, hebt gij welligt iets meer van dat ons gunstig verschijnsel gehoord — hetgeen wij dankbaar mogen wijten, aan onzen tegenwoordigen Inspecteur van Nijverheid en Cultures. — Bragt de meer verbreide kennis omtrent het bestaan dier Maatschappij van Landbouw, ons nog niet *direct* voordeelen aan, toch kwam er meer bekendheid *omtrent* ons, en meer bespreking *over* ons, en het gevolg daarvan was, dat onderscheidene inwoners dezer Kolonie, particulieren, planters en landbouwers, zich er door opgewekt gevoelden, om op de gedane vragen van het Congres naar hun best weten antwoord te geven. Verdienden zij daarvoor ook de oplettende belangstelling van het bestuur eener Landbouwende Kolonie, doch werd die niet gegeven, zoo ontvangen zij onzen dank voor hunne belangstelling in de plek, die een der schoonste bezittingen van Neêrland is! — Om de verspreiding der kennis dier Maatschappij tegemoet te komen, kwam het mij als een pligt voor, hare vragen, voor het Congres van dit jaar publiek te maken.

Gelijk ieder jaar, zal dit Congres ook dit jaar van den 17 tot den 21 Junij 1862, voor de 17e. keer in de stad Middelburg vergaderen.

De Maatschappij heeft daarom tijdig aan hare leden en correspondenten, het gedrukt programma van de te houden werkzaamheden, medegedeeld, waaronder bij afdeeling IV eenige vragen voorkomen, betreffende den Kolonialen Landbouw, waarop zij beantwoording hoopt te ontvangen; deze vragen zijn XIV in getal, waarvan de beantwoording vóór den 17 Junij d. j. portvrij te Middelburg worden ingewacht.

Ik deel hier onder alleen die vragen mede, welke op deze Kolonie betrekking hebben.

XVIIe. NEDERLANDSCH LANDHUISHOUDKUNDIG CONGRES, *te houden te Middelburg van 17—21 Junij* 1862. — Punten van behandeling voor de afdeelingen.

IVe afdeeling: KOLONIALE LANDBOUW. (daarop volgen de vragen.) S.

II. Zoude het eene winstgevende onderneming zijn, om op den vruchtbaren kleizoom der Nickerie-districten, en dien ten oosten van de monding der rivier Suriname, waar zoo vele ongecultiveerde gronden en verlaten plantaadjes gelegen zijn, katoen plantaadjes aan te

---

(*). Van eene geachte zijde hadden wij voor de ontvangst van dit artikel reeds een programma ter plaatsing ontvangen, hetwelk wij uithoofde der hier ingelaschte vraagpunten, ter besparing van ruimte weglaten. In het Gouvernements Advertentie Blad van heden komt eene advertentie voor omtrent dit onderwerp, van den Inspecteur van domeinen. enz: welke echter slechts 2 punten ter behandeling vermeldt.

leggen, wijl ook de daar heerschende winden zoo voordeelig op de bloesems en de ontwikkeling der zaaddoozen werken.

Welke maatregelen zouden de katoen-teelt aldaar kunnen bevorderen?

III. (*deze vraag voor Java gesteld, heeft ook betrekking op onze koffij-cultuur*)

Het is bekend, dat de gouvernements-koffij-cultuur op Java niet opbrengt een product, evenredig aan het aantal koffijheesters dat, elders wordt verkregen.

Voor zooveel de oorzaak daarvan gezocht kan worden in de mindere hoedanigheid van den grond, vraagt men, op welke wijze daarin zoude kunnen worden voorzien?

Is dit door bemesting? zoo ja, welke soort van mest moet men dan gebruiken, en op welke wijze moet die worden aangebragt?

Voor zoo veel echter de oorzaak moet gezocht worden in de mindere zorg voor het plukken der vruchten, vraagt men welke middelen daar tegen zijn aan te wenden?

Ook de bereiding van het product heeft invloed, misschien op de hoeveelheid, maar zeker op de hoedanigheid en de waarde. Men vraagt daarom de voor- en nadeelen te kennen die verbonden zijn,

a. aan de bereiding op de zoogenaamde West-Indische wijze.

b. aan de bereiding in de dessa's (dorpen) (*Ik ben overtuigd dat onze hoogst kundige Surinaamsche koffij-planters, buiten de vele oorzaken van verval der koffij-plantaadjes, die men hier zoo gaarne omsluijerd wil houden, terstond zullen denken aan de lage ligging der gronden, — de allengs vermeerderde moeijelijkheid der loozing, door het dieper inwerken op de koffij-plantaadjes — en de onregelmatige saisoenen, die gedurende een aantal jaren, in den lateren tijd, hebben plaats gevonden en vooral het verzuim, om de koffijheester door vreemde kruising te veredelen, althans te herstellen*)

VI. (*Ook voor Java, doch in de toekomst voor ons van groot belang*)

Wordt door de indigo-cultuur de grond uitgeput? Zoo ja, zijn er dan geene middelen, om die uitputting te verhelpen zonder den arbeid ... te vermeerderen? Is de bewerking van den indigo inderdaad schadelijk voor de gezondheid? Zoo ja, zoude dan deze bewerking niet op eene meer werktuigelijke wijze kunnen plaats grijpen?

X. Het is bekend, dat in Europa geene houtsoorten worden gevonden, die eenigermate bestand zijn tegen de vernielende werking van den paalworm. Daarentegen vermoedt men, dat in de Oost- en West-Indische bezittingen houtsoorten worden aangetroffen, die aan deze werking weerstand kunnen bieden.

Men verlangt mitsdien te kennen of er, en door wie, onderzoekingen ter zake dier houtsoorten in de genoemde bezittingen zijn verrigt, en of er werkelijk houtsoorten, tot welke hoeveelheid en waar zijn gevonden, die geacht kunnen worden bestand te zijn tegen de werking van den paalworm?

XIV. Zou de geringe verspreiding van Europesche Landbouw-werktuigen in de Kolonien niet alleen daaraan te wijten zijn, dat hunne invoering tot nog toe alleen is beproefd geworden door hen, die wel theoretisch maar niet praktisch bekend waren met de behandeling dier werktuigen, en daardoor niet in staat waren, de inlanders door voorbeelden tot het gebruik over te halen?

Zou het daarom niet raadzaam zijn, de overkomst aan te moedigen van jonge lieden, die practisch geleerd hebben die werktuigen te gebruiken?

Zouden dusdanige jonge lieden, die daarbij eenige algemeene kennis van landbouw en administratie bezitten, kans hebben om nu reeds (*alhier*) voordeelig geplaatst te worden?

Welke middelen kunnen nog strekken om die plaatsing te bevorderen?

De schrijver voegt hier nog bij, dat de hoogst belangrijke ontwikkeling onzer cacao-plantaadjes wel in het oog behoort gehouden te worden, vooral met den blik geslagen op onzen aanstaanden veranderden toestand en Immigratie en de geschiktheid van die cultuur voor Europeesche kolonisten. Er zal zeker een groote dienst aan het Landbouwk. Congres bewezen worden, door eene volledige beschrijving van de aanplanting en bewerking van dit product, en een relaas der verschillende ondervindingen die alhier gedurende de meerdere ontwikkeling der cacao-aanplanting plaats vonden. Hij veroorlooft zich nog eene vraag:

Zoude het niet eene winstgevende onderneming zijn, geschikte gronden tot die cultuur te ontginnen, om dezelve later aan Europeesche kolonisten te verpachten?

Omtrent het behandelde in het XVIe. Ned Landh. Congres in 1861 te Dordrecht gehouden, zal door hem, voor zoo verre het in het belang dezer Kolonie is, het een en ander worden medegedeeld.

De namen der inzenders van antwoorden alhier, zullen echter slechts door een letter worden aangestipt, tenzij zij verlangen dat zulks voluit geschiede, waaromtrent ik hun Ed. mededeeling verzoek.

W. E. H. WINKELS.

DE MUZIJK IN HARE VERHOUDING TOT DE OVERIGE KUNSTEN.

[*Vervolg*]

De lyrische poëzij verplaatst den stroom van het oorspronkelijk gevoel in de inhoudrijke ontleding van de gedachtenverbindingen, die zich uit den historischen inhoud van een bovenstaand thema laten ontwikkelen. De musicus en de lyricus gevoelen b. v. den opgang der zon op eenen lentemorgen met gelijke diepte. De eerste steunt op de sympathie, welke zekere toonverbindingen met het oorspronkelijk vermogen des gevoels hebben, dat in dit vermogen gewoon is, te gelijktijdig vreugde, levenslust, gelukzaligheid en dergelijke met het thema overeenkomende gevoelsuitingen te omvatten. De dichter daarentegen gaat voort op bepaalde waarnemingen. Hij werkt niet door den diepen achtergrond van het oorspronkelijk vermogen dat aan het gevoel eigen is, ten minste niet zoo onmiddelijk. Hij neemt het gevoel van de zijde van zijn bepaald objectieven, sinnelijken samenhang met de buitenwereld, daar hij vooreerst hare voorwerpen zelf in eene ideale groepering daarstelt, ten tweede hoogere ideën, wanneer zij kunnen toegelaten worden, evenzeer daaraan vastknoopt.

Wat de dichter als kunstwerk op deze wijze te zamen gevat heeft, kan eene dubbele betrekking op het muzikale kunstwerk hebben; het kan even zoozeer het element zijn, waarvan het laatste eerst uitgaat, om tot zijn eigen wezen te geraken, even als het omgekeerd het einddoel kan zijn van de naar bepaalden inhoud strevende toonbewegingen. De muzijk omvat de lyrische poëzij met grootere diepte, dan de laatste het zelfs bij magte is, maar trekt zich eindelijk uit de onbepaaldheid van dezen afgrond tot de meer bepaalde uitdrukkingen der poëzij terug. Wat in de lyrische poëzij niet uitgewerkt, slechts aangeduid wordt, voltooit de muzijk door uitstorting van het daardoor opgewekte gevoel.

Wat nu den omvang der idée betreft, welke in de muzijk kan gegeven worden, zoo is in zekeren zin haar geheele drievoudige inhoud mogelijk voor hare middelen van uitdrukking. De mensch in zijn persoonlijke wereld vindt zich in *het gezang* terug, het natuurbeginsel in het woelen zijner geheime krachten, spiegelt zich af in de *instrumentaalmuzijk*, de geschiedenis heeft, hare nabootsing in de *opera*. Dit is echter zoo te verstaan, dat de muzijk het oorspronkelijk begrip van hare individueel menschelijke innerlijkheid niet te buiten mag gaan.

De objectieve onderscheidingen der drie deelen van die idée worden gevormd door eene stof, die grootendeels vervuld is met de algemeene eigenschap van het gevoelvermogen en die wel is waar in zijne wetten langzamerhand de indrukken dier deelen laat uitkomen, maar toch doorgeans in hare algemeene natuur bevangen blijft. De objectiviteit komt niet onmiddelijk in de toonenwereld voor den dag, maar diep ingedrongen in het proces der subjectiviteit, en door hare schemering heenblikkende. De muzijk geeft wel de volle drievoudige idée, maar op eene wijze, dat haar eene gedeelte, de innerlijk menschelijke individualiteit, in den grond op eene bijzonder eenzijdige manier haar meest eigenlijken inhoud blijft.

Als ondergeschikte kunst sluit zich aan de muzijk de virtuositeit aan. In haren edelsten zin moet zij slechts de voortbrenging van de zuivere kunstidée bemiddelen. De technische moeijelijkheid echter van de gegeven stof verheft de bloote beheersching der elementen reeds tot het kunstgebied, en laat het gevoel van de reine kunstidée overgaan in de persoonlijke bewondering van den kunstenaar. De laatste bevindt zich in de gemakkelijk te verklaren verzoeking om de effecten, welke deze bewondering veroorzaken, met andere elementen als die der reine kunstidée te vermengen. De zinnelijke stoonen der muzijk misleiden dikwijls het gevoel over zijne eigene diepte en kracht, en zoo is het gebeurd dat de virtuositeit meer dan eene andere ondergeschikte kunst aan het gevaar van verleiding is blootgesteld en daardoor in miscrediet gekomen is. De kritiek der laatste jaren heeft haar echter met niets sparende openhartigheid, naar hare oorspronkelijke stelling teruggewezen.

De poëzij maakt het slot uit onder de kunsten. Zij is de algemeenste, de meest omvattende kunst; men kan zeggen, dat zij evenzeer de aanvang als het einde der kunsten is, want zij is de grond, waarop alle overige groeijen. Zij geeft de volle drievoudige idée in haren meest onmiddelijken vorm, door de gedachte, door de voorstelling van de volkomene werkelijkheid. Haar stof laat zich selve, vergeleken met de andere kunsten, slechts gelden in een *minimum*. Wel is zij niet geheel en al verdwenen, maar zij wijkt voor de belangrijkheid van den inhoud in zulk eene mate, als bij geen ander kunstmateriaal, en Hegel heeft niet geheel onregt, wanneer hij zegt, in de poëzij houdt het materiaal op. Want de poëzij berust op gedachten, de volmaakste schoonheid van spraak kan hare gebreken niet bedekken.

Het eigenlijke wezen der poëzij is te gewigtig dan dat wij er hier niet wat uitvoeriger over zouden handelen. Dit wordt het duidelijkst door eene vergelijking met het proza, welke zoo tegenover de poëzij staat, als het ware tegenover het schoone.

Wanneer het goede de *wordende*, het schoone de als werkelijk *verschijnend* opgevatte volkomenheid is, zoo is het ware de *gedachte*. Bij het ware heeft de gedachte het werkelijke zijn, de werkelijke veelheid der dingen verlaten en is uit de onmiddelijk materiele natuur en wereld in dat punt van het menschelijk hoofd, waarvan zij uitging, teruggekeerd,

(*Wordt vervolgd*)

MUZIEK KORPS VAN HET BATAILLON JAGERS No. 27.

PROGRAMMA VOOR HEDEN MIDDAG
Den 23 *Maart* 1862.

No. 1. OUVERTURE, *Les Italiens en Alger*, par MEIJERBEER.
2. POLONAISE, *Domino Noir*, par AUBER.
3. GENEVIÈVE DE PARIS, *Potpourri*, arr. par G. BARTHE.
4. GABRIELLEN WALZER, arr par OOSTERHOFF.
5. HAIJDE, *Bouquet de Melodies* arr. par G. BARTHE.
6. LE TROMPETTE D'HUSARD, *Galop*, par G. BARTHE.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 19den dezer, de Engelsche schoener *Express*, kapt. Simons, van Demerarij.

Den 21sten de Eng. schoener *Sullivan*, kapt. Ricci, van de Oronocco.

In Nickerie.

Den 1sten *Januarij*, de Eng schoener *Clijde*, kapt. C. Manswell.

Den 8sten, de Ned. schoener *Charlotte*, kapt. Th. Acton.

Den 16den, de Ned. schoener *Charlotte*, kapt. Th. Acton, allen van Demerarij.

VERTROKKEN.

Den 20n. de koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt J. F. Meijer, naar Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 18den dezer, de Ned. schoener *Ellen*, kapt. W. C. Dekker, naar *Demerarij*; lading, voor Exportatie: 15 dubb kelders Jenever.

Den 21sten, het N. A. schip *Nereus*, kapt. E. Higgens naar St. Thomas in ballast.

Den 22sten, het Nederl. schip *Cayenne* kapt. J. *D*rijsdale naar Boston via Saramacca lading: 46 vaten Suiker 64,818 pond, 60 vaten Melassie 8841 gallons, 2500 pond oud Koper en voor Exportatie: 31 vaten Cacao.

In Nickerie.

Den 6den Januarij de Eng. schoener *Clijde*, kapt. C Manswell, naar Demerarij, lading: 18 vaten Suiker 41 396 pond.

Den 10den, de Ned. schoener *Charlotte*, kapt Th. Acton, naar Demerarij, lading: 40 puncheons Rum 4400 gallons, 15 puncheons Melassie 1853 gallons, 9 balen schoone katoen 2925 pond en 25 Schapen.

Den 17den, de Ned. schoener *Ellen*, kapt. W. G. Dekker naar Demerarij, lading: 52 vaten Haring; voor Exportatie: 180 tiende kistjes Sigaren, 20 750 Sigaren, 30 vaten Pindas, 1 Piano, 2 kisten Meubelen, 10 Kazen, 12 vaatjes Boter, 1500 voet Cederplanken en 1 kistje Sigaren.

Den 22sten, het Ned. schip *Nurserij Packet* kapt. G Bowser, naar Londen, lading: 398 vaten en 61 zakken Suiker 468 925 pond, 16 balen heele Koffij 2720 pond, 1 baal gebroken dito 170 pond, 1 kist Vischlijm 80 pond, 53 balen Cacao 7980 en 26 vaten Rum 2860 gallons.

Den 28 dezer, de Ned. schoener *Thetis*, kapt. L. Durot, naar Demerarij, lading: 49 balen schoone Katoen 16,170 pond.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Willem en Carel*, kapt. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Plant. Dordrecht*, kapt. Brakke, adres bij R. H. Leijsner.

Het schip *Thetis*, kapt. Bakker, adres bij H. Degenhard.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de Ned. schoener *Ellen*: de Heeren J. L. Marcus en CoHenrij.

Met de koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*: E. Abbruij.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 16den tot den 19den Maart 1862, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 16den, Andries Theodorus Mackenna, 40 j.
Idem, Carolina *H*endrietta Aulorius, 79 j. ruim.
Idem, Elisabeth Zainig, 90 jaren n. g.
Den 17den, Jeanette van Norden, 78 jaren.
Den 18den, Thomas Wumstrong, 29 jaren, scheepeling aan boord van de Eng. schoener Gouverneur Hincks.
Den 19den, Elisabeth Petronella van Genderen, dochter van Herman van Genderen en van Maria Mendes, 2 jaren en 2 maanden.
Idem, Andrew Marius François van de Veer, 18 j.
Idem, Sabina Dorothea Ossing, 94 jaren.

Als levenloos Geboren.

Den 20sten, het kind van het Vrouwelijk geslacht van Johanna Petronella Labad, echtg. van Charles Marie van Aerde.

Binnenlandsche Berigten.

Aanzoek van Vrijgeving

Den 21 *Maart* 1862.

Van de slavin Elisabeth of Bebé, geboren in 1805, wier moedersnaam onbekend is toebehoorende aan J. E. Arrias.

Van de slavin Sophia, geboren in 1804, dochter van Pollij, bekend staande ten name van plant. Frederikslust, divisie Beneden Cottica.

Politie.

Uithoofde van te doene herstelling aan de Saramaccastraat, zal de passage aldaar tusschen de Werfbrug en Princestraat voor eenige dagen voor Rij en Voertuigen worden afgesloten.

Paramaribo, den 21 Maart 1862.

Transport!

Den 19 Maart 1862. A. Salomons, Vendumeester, aan J. M. Dongen, van het Erf met de daarop staande gebouwen aan de *Wagewegstraat*, N. W. La. B No. 165, O. W. La. D No. 111.

Idem. Dezelve aan T. R. Trott, van het Erf met de daaropstaande gebouwen op *Combé*, 1e. Buitenwijk No. 37, O. W. La. A No. 11.

Idem. Dezelve aan J. Mensanto, van het Erf met de daaropstaande gebouwen aan de *Heerenstraat*, N. W. La. A No. 93*b*, O. W. La. A. No. 47.

Idem. Dezelve aan C. S. P. Dericks, van het Erf met de daarop staande gebouwen aan de *Watermolen* en *Gravenstraten*, N. W La. A No. 39, O. W La A No. 112.

Paramaribo, den 21 Maart 1862.

Het Aanslag Register der Contributie schuldigen over dit jaar in gereedheid zijnde, zoo worden belanghebbenden geinformeerd dat hetzelve van heden af tot en met den 28e. dezer, ten kantore van den Kwartiermeester der Schutterij ter inzage is liggende.

Paramaribo, den 19 Maart 1862.

Advertentiën.

Op HEDEN den 23e. Maart GODSDIENSTOEFENING bij de *Evangelisch Luthersche Gemeente* op het gewone uur.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Ned. Herv. Gemeente* op HEDEN den 23e. Maart, des avonds *half zeven* ure.

De ondergeteekende geeft bij deze kennis van zijne benoeming tot Agent al hier, van de Vereeniging van Assuradeuren te *Amsterdam*.

Paramaribo, den 21 Maart 1862.
G. J. A. BOSCH REITZ.
[ ]

De ondergeteekende voor de Heeren **D COOK & Co.** INGENIEURS te *Glasgow* benoemd zijnde tot hun *Agent* alhier, geeft bij deze aan belanghebbenden kennis, dat ten zijnen kantore ter inzage liggen, teekeningen en lijst van de prijzen van STOOMMACHINES enz. verkrijgbaar bij opgemelde Ingenieurs.

Paramaribo, den 22 Maart 1862.
WM. HUMPHREYS.
( )

Sociëteit **DE VREDE.**

ALGEMEENE VERGADERING op ZATURDAG den 30 dezer des avonds ten *acht* ure.

Huishoudelijke Werkzaamheden en Ballotage.

Paramaribo, den 21 Maart 1862.
De Societeithouder,
P. A. BRUGGEMANN.

De Heeren Leden, worden vriendelijk uitgenoodigd om deze vergadering te willen bijwonen.
[ ]

J. C. GOMPERTS,
Vendumeester,

zal MORGEN om 9 uren verkoopen voor rekening dien 't mogte aangaan Extra Champagne, fijne Sigaren, Juffers Amandelen, enz.
[ ]

Op DINGSDAG den 22en April e. k. des morgens om 9 ure, zal door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS worden verkocht:

Het vroeger geannonceerd HUIS en ERF aan de *Steenbakkers Gracht*, La D No 162, aankomende de Wed. C. M. GEIJER.
( )

Over zes weken dag en datum nader te bepalen zal door den Vendumeester A. SALOMONS publiek worden verkocht:

Het *Huis* en *Erf* gelegen aan de *Oude Oranje Tuin* of *Kerkzijde* N W La. A No. 263 O W. La. B No. 157. ( )

Te Koop:

Het Chirurgijns Etablissement **MANHEIM en ELK 'T ZIJN**, met derzelver GEBOUWEN, DROOGERIJEN, enz, enz — gelegen in de divisie *boven Cottica*. Nadere informatien te bekomen bij den Eigenaar aldaar, of bij A. H VAN BORCHAREN qq. te *Paramaribo*.
( )

Te Koop:

Het HUIS en ERF aan de *Gravenstraat*, La. A No. 43 aankomende Mevrouw de Wed. J. H IMTHURN, geb. KLIST — Adres ten kantore van
P. MAY.
( )

VERANDERING VAN WOONPLAATS.

De *Winkel*

van den ondergeteekende is verplaatst in het Huis aan den *Watermolenstraat* over den Heer J. P. A. HOEFFELMAN.

S. DE VRIES JZ.
[ ]

Schooner *Sullivan*!!

Aangebragt per dezelve

99 Extra zware Trek & Slagt Ossen.

Te bekomen bij
Gebrs. SOESMAN.
( )

Aangebragt per *Governor Hincks*:
RIJST en W. P. Planken te bekomen bij
J. D. JUDA & Co.
( )

Overheerlijke *Kommers* en *Augurken in zuur*.

Te bekomen bij
J. A. HERMELIJN.
[ ]

Per Schoener *Express* ontvangen:

Extra Aardappelen.

BLOM, O. I RIJST, SPICED FAMILY VLEESCH, REUZEL, versche ZALM, SARDINES EN **PALE BRANDY.**

D. BAëza.
[ ]

Bij J. H. MERTENS

Extra Wit Satijn, *Garneersel* bijzonder geschikt voor DOOP MUTSEN en BRUIDS KRANSEN, Garen LINTEN en heel fijne *Coralen* voor handwerken.
( )

Op nieuw ontpakt

en te bekomen a Contant bij

GEBRS. SAMUELS:

Elegante Opgemaakte

Dames Hoeden,

Piés 1e. kwal. *MADAPOLANS*, best Blaauw, Zwart en Geribt *Laken*, Begonnen *Borduurwerk* met toebehooren, Zijden Parapluie's, Geurige Zw. *THEE*, Zoete en bittere mandelen, Anijszaad, *Kaneel* Zwarte Peper bij 't pond en bij de baal, kistjes *VERMACELLI*, Groote en kleine Brood suikers, Springbalanzen met Schalen.

SIGAREN, waaronder de welbekende

Elespesos.

Nog voorradig:

Eenige oxhoofden en ankers beste *Wijn-Azijn* die bijzonder goedkoop te verkrijgen zijn.
[ ]

A Contant

te bekomen bij

P. M. BARENDS:

Extra BOTER, Z. M. Leidsche en Limb. KAZEN, HAM, ROLPENS, Saucijsjes, *Rookspek*, BIER à *f* 4.50 het dozijn. Holl. en Fr LIKEUR, COGNAC, ***JUJUBES***

Florida Water.

Havana Sigaren en ***Stroopapier.***
( )

Te koop bij

L. G. HEILBRON:

Jujubes Pectorales en nieuwe Tuinzaden.
( )

DE GROOTSTE GENEESKUNDIGE ONTDEKKING DEZER EEUW.

PERRY'S CORDIAL BALSEM VAN SYRIACUM.

Deze onschatbare medicijn is de wonderbaarste overwinning van de kunst over de natuur, en is voor beide seksen heilzaam Zij herstelt en vermeerdert de natuurlijke kracht van hen die tengevolge van een langdurig verblijf in de Kolonien aan afgematheid en verval van krachten lijden. Duizenden hebben door het gebruik daarvan hunne gezondheid en krachten herkregen, zoo als onder eede, voor den Lord Majer van Londen en de Aldermen verklaard is.

Prijs 11 sh. per flesch, of vier 4. voor 33 sh., waardoor men 11 sh. bespaart; en in fl. van 5 p. st. eene besparing gevende van 1 p. 12 sh.

Verkrijgbaar bij R. & L. PERRY & Co. hoofd-depôt, No. 19, Bernersstreet, Oxfordstreet, Londen.

Agenten: BARCLAY & Co. 75, Farringdonstreet, Londen.
( )

De Pillen van Holloway.

Slechte spijsvertering; ongesteldheid en galziekten. De goede eigenschappen van deze pillen zijn te algemeen bekend, dan dat zij eenige aanbeveling behoeven. De ondervinding van jaren heeft hare doelmatigheid bij bovengenoemde ziekten bewezen. Zij geven het ligchaam nieuwe krachten en versterken den geest Oud en jong, rijk en arm moeten hunne toevlugt tot de pillen nemen; als zij door zulke ziekten geplaagd worden, en niemand zal zich in zijne verwachting bedrogen zien.

Deze *PILLEN & ZALF* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1. *f* 3 en *f* 5.
( )

Gedrukt bij A. L. G. DE RANDAMIE.

SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1863. Zondag 22 Maart No. 12.

Paramaribo.

Nieuwstijdingen.

Olmstedt's oordeel over de slavernij in Amerika.

In een oogenblik, waarin de slavenquestie de Unie dreigt uit elkaâr te doen springen, is 't oordeel van een abolitionist over de werkelijke gebeurtenissen van bijzonder belang. Olmstedt staat geheel op de zijde van hen, die de afschaffing der slavernij voor volstrekt noodzakelijk houden, doch hij versmaadt de zwakke wapenen en schildert de dingen zoo als hij ze op zijne reizen in het katoenland gevonden heeft, waarbij de bedoeling om de partijmannen van het noorden tot matiging te bewegen, hem niet vreemd konde zijn.

Hij wijst er op, dat een neger een kapitaal van 800 tot 1300 dollars vertegenwoordigt en dat het in het eigen belang des planters ligt, dit kapitaal niet door onmenschelijke behandeling te verminderen. In Virginia zag Olmstedt alleen negerkinderen met de zweep straffen, en wel voor vergrijpen, die in Europa op dezelfde wijze bestraft zouden worden. De neger wordt goed gevoed — brood en spek is zijn hoofdvoedsel — hij heeft volop tijd om te rusten, moet ook, wanneer hij ziek, oud en voor den arbeid ongeschikt wordt, door zijn meester onderhouden worden. Niet door straffen verkrijgt men invloed op hem, maar door belooningen. Men betaalt hem namelijk elken arbeid dien hij boven zijn gewoon werk verrigt, en zijne begeerte naar zakgeld is zoo groot, dat hij graag meer werkt. Natuurlijk verteert hij dat geld op eene onverstandige wijze, voor onnoodigen opschik van zijn huisgezin, heerenkleêren voor zich, met spel en drinkgelagen. Van de verachting waarmede men in het vrije Noorden den neger behandelt, vindt men in het Zuiden tegenover den slaaf niet het minste spoor. Dikwerf worden ze half en half tot de familie gerekend, blanke en zwarte kinderen spelen voortdurend zamen, en honderdmaal ziet men, wanneer er een spoortrein voorbijsnelt, blanken en zwarten aan hetzelfde venster hunne nieuwsgierigheid bevredigen. In het Noorden verwijst men de zwarten in bijzondere spoorwagens in het Zuiden vergenoegt men zich hun briefjes der eerste klasse te weigeren. Olmstedt wil echter aan de planters-familien van het Zuiden de door hen beweerde afstamming van den ouden landadel uit Virginië en Carolina niet toegeven. Deze adel was altijd hoogst zwak in getale en verliet het land op weinige medeleden na, ten tijde der revolutie. Velen die zich tot die afstammelingen rekenen, zijn met der daad van misdadigers afkomstig, die men vroeger te Londen en Liverpool geboeid inscheepte, om ze in Amerika voor hun leven of voor zekeren tijd aan den meest biedende te verkoopen.

Men zal zich het bezoek herinneren, dat keizer Napoleon eenigen tijd geleden aan baron Rothschild op zijn kasteel Ferrières gebragt heeft. Dit bezoek heeft langer dan eene week stof tot praten en ook tot schrijven in de periodieke drukpers gegeven. Hoe veel het hooge bezoek heeft gekost, wat men heeft gegeten en gedronken, gesproken en geschoten, dit alles en nog iets meer is ons haarklein verteld: daarover valt dus niets meer te zeggen. Het slot echter waar al die groote gebeurtenissen hebben plaats gehad, is wel waard beschreven te worden. Het is, even als het prachtige landgoed Ferrières, eene schepping van baron Rothschild. De tegenwoordige bezitting bestaat uit verscheidene goederen, die van lieverlede bijeen zijn gevoegd en nu een geheel vormen, waarvan de waarde op ongeveer 10 millioen gulden kan worden geschat. De velden en weiden zijn bij gedeelten verpacht; sommige pachters betalen meer dan ƒ7000 's jaars. De ontzagchelijke bosschen vormen een overheerlijke jagt, waar in 't bijzonder een buitengewoon groot aantal faisanten wordt gevonden. Het slot Ferrière ligt op een klein uur afstands van het station Ozouer la Ferrière van den Parijs-Mühlhauser spoorweg. Een Engelsche bouwkundige Paxton, die door de Fransche bladen verward wordt met den bouwmeester van het kristallen paleis te Sijdenham, heeft het in 1828 voor baron James von Rothschild, den tegenwoordigen eigenaar, gebouwd. Op het eerste gezigt schijnt het gebouw eenigzins plomp en men moet de aandacht vestigen op de détails, wanneer men de elegante vormen wil ontdekken. De vierkante met koepels gekroonde torens, de hooge boogvormige vensters en alle ornamenten zijn tot in de kleinste bijzonderheden uiterst fijn bewerkt en rijk met marmer versierd. Wanneer men de bij uitstek prachtige groote deur, die toegang geeft tot het slot en die met kandelabres van Italiaansch porcelein is versierd, binnen treedt en den grooten trap op gaat, komt men in de slothalle, eene ruimte van 40 ellen in het vierkant en 70 voet hoog, die even als het geheele binnengedeelte van het slot door Eugéne Lami, een der beroemdste Fransche kunstenaars, is beschilderd. Genoemde hal of voorzaal is als museum ingerigt, waar men een bibliotheek vindt van meer dan 8000 banden, schilderijen van Velasquez, van Dijck, Giorgione en andere meesters, muntverzamelingen en gesnedene steenen. Naar de galerij, die rondom de met glas gedekte ruimte loopt, voert een bijzondere trap met ebbenhouten leuning, en versierd met Romeinsche en Grieksche basreliefs en twee schilderijen van Snijders. Onder de overige kamers verdienen vooral opmerking een groote zaal in den smaak van den tijd van Lodewijk XVI en een eetzaal in Tudorstijl. Elk van de vijf familien, waaruit het huis Rothschild tegenwoordig bestaat, heeft te Ferrières hare bijzondere woning; achttien rijen kamers zijn voor gasten ingerigt en al die vertrekken zijn met fresco's, schilderijen, prachtig vaatwerk, Gobelins, enz. uit den renaissancetijd versierd. Zelfs de groote zaal voor de bedienden, heeft haar eigenaardig kunststuk, een tapijt uit de zestiende eeuw, dat de zegepraal van Mordechai voorstelt. Op de trappen zijn aan beide zijden bakken met de zeldzaamste planten en bloemen geplaatst.

Naast dit slot van een tot den adelstand verheven burger, heeft het keizerlijk lustslot Compiègne slechts een burgerlijk aanzien. Het doet zich voor als een regthoekige driehoek, waarvan de vleugels door een Dorische hal met elkander verbonden zijn. Voor den gevel is een op Jonische zuilen rustend balkon aangebragt. Het geheel heeft een nuchter stijf aanzien. Daarentegen heeft de keizerlijke woning een rijkdom aan herinneringen, waarmede het slot Ferrières in geen vergelijking kan komen. Compiègne kan verhalen van Julius Caesar en de Carolingers. Op den berg Gannilon stond een Romeinsch legerkamp, te Champlieu heeft men een Romeinsch theater ontdekt, dat op bevel van den tegenwoordigen keizer geheel is uitgegraven. Bij Compiègne aan de oevers van de Oise werd de jonkvrouw van Orleans door een boogschutter gevangen genomen. Op de plaats van het tegen-

Het Komplot.

(Vervolg en slot van ons vorig No.)

»Ja," viel de laatste in, ik ontmoette hem toen juist, en hij was verstandig genoeg om in te zien dat vlugten hetzelfde ware als zijne schuld belijden, en dat de policie-beambten en de telegraaf hem zeker zouden inpakken; dus raapten wij door den aandrang van 't oogenblik een plan te zamen, en een uur later, trad ik 't handelshuis binnen, voorgevende een handelaar uit eene stad te zijn, waar Geerens sedert kort zaken voor de firma gedaan had, en begon de goederen flink na te zien, als of ik plan had groote aankoopen te doen. »Ge hebt hier flinke lieden tot klerken, de jonge Geerens is ten minste een fraai exemplaar," zei ik onverschillig tot mijnheer Moor, den oudsten der firma, die door mijne groote vragen mij overal rondbragt. Ik had 't oogenblik goed gekozen want we waren juist in een afgelegen hoek van den winkel, op grooten afstand van alle luisteraars. Dat maakte effect, hoor! Hij keek me aan als of hij een schok van eene elektrische batterij gekregen had. »Ge vergist u zeker in den persoon, mijnheer", zei hij; »hij is onze eerste bediende, een vlijtiger, meer vertrouwd persoon dan hij, zal men moeijelijk vinden." »nu, 't is een sluw heer," antwoordde ik, »want ik heb hem te dikwerf gezien, wanneer hij als reiziger voor u in onze stad kwam, om mij te vergissen. Komaan, toen hij er de laatste keer was, drie dagen geleden, was hij al heel jolig, en kwistiger met zijn geld dan ooit, want de oude man was gestorven, zei hij, en liet hem een aardig erfenisje! »Dit bragt hem aan 't wankelen, en gedurende eenige oogenblikken zeî hij niets, terwijl ik voortging met de goederen te bekijken. En toen hij weder sprak, bragt ik hem weder op 't spoor, en hij volgde dat opperbest, en spoedig daarop maakte ik mij uit de voeten — want we schenen het met den handel maar niet accoord te kunnen worden."

Eene uitbarsting van lagchen van de overige vier volgde op deze laatste meêdeeling, en daarop viel Jacob in. »Nou Dirk, ik zal 't overige vertellen," zei hij. En zich tot de anderen wendende ging hij voort: »Ge moet weten dat ik, in dien tusschentijd vernemende dat de politie hem op 't spoor was, een bankje van twee honderd gulden, benevens een paar blanco wissels en twee die ingevuld waren, waarvan de een facsimile was, van den wissel dien men aan de bank gepresenteerd had, in een van Geeren's zakken, had gestopt, want ik woonde in 't zelfde huis met hem. En, 't geluk wilde, dat ze hem juist snapten toen hij die papieren vond, en natuurlijk was zijn voorkomen alléén voldoende om zijne schuld te bevestigen. »Ha, ha" — en hij vulde zijn glas op nieuw uit de flesch die bij hem stond — »dat was de slimste streek die gij en ik ooit hebben uitgevoerd, Dirk! »Drommels!" zei James, plotseling opstaande, »dat prikkelt je om iemand zoo te hooren praten en ik denk er juist aan dat ik die twee kerels heden nacht hier zou kunnen krijgen, van wie ik jelui gesproken heb. »Wanneer je ons een goeden vetten buit brengt, geef ik het tractement van een heele maand;" zei Jakob opgewekt; want hoog spel is in den laatsten tijd drommels zeldzaam geweest."

»Hier heb je mijne hand er op," antwoordde James; »binnen twee uur ben ik terug, en breng u er meer dan een meê." En kort daarop trad de man, die niemand anders dan een politie-beambte was, het politie-bureau binnen.

»Wel, Maarssen, hoe gaat het?" vroeg de commissaris. »Ik heb hun vertrouwen weten te winnen tot zij mij heden avond als lokvink geëngageerd, en in hun verblijf meêgenomen hebben", was het antwoord. »Een slechter soort van schelmen heeft er nooit aan de maatschappij geknaagd." En met een van verontwaardiging gloeijend oog vertelde hij hoe de beide schurken onder den invloed van den drank, het schandelijk complot geopenbaard hadden waarvan Eduard Geerens het slagtoffer geworden was. Eenige uren later werd de bende schelmen in de gevangenis gehuisvest. Den volgenden dag bevatten de nieuwsbladen een verslag der zaak, en gaven een uitvoerig relaas van de bekentenissen ten opzigte van den armen Eduard gedaan, en sloten met de volgende zinsnede: — »Er zal waarschijnlijk eenige tijd verloopen alvorens de heer Geerens de gelukkige ontknooping vernemen zal, wijl hij zich onder de passagiers bevond die, gisteren, met de Juno naar Oost-Indie uitzeilden."

Toen het oog van mijnheer van den Berg op deze advertentie viel, klopte zijn hart want hij had tot de strengste behoord om Eduard te veroordeelen. En twee weken later, toen Geertrui's ijlende koorts geweken was, was het haar vaders stem die in haar oor de blijde tijding fluisterde welke de schaduwen des doods verdreef, die om hare sponde zweefden. Hij had Eduard getelegrafeerd, wijl hij wist dat het schip, na Hellevoetsluis verlaten te hebben, nog Engeland zou aandoen, en Eduard werd dus elk oogenblik verwacht. Maanden waren er verloopen en eene groote menigte had zich ter kerk begeven om getuige te zijn van Eduard en Geertrui's huwelijksplegtigheid. Toen zij de kerk verlieten, werden zij door allen hartelijk begroet, want een ieder was door hunne zware beproevingen getroffen geworden, en had zich in hun huidig geluk verheugd. Toen zij aan den deur van mijnheer van den Berg's huis uitstapten, stond daar een vreemd persoon in het helder zonlicht. Het was de oude Jaap die, netjes in een zwart pak gestoken, hen met een van vreugde schitterend gelaat naderde.

»Ik hoorde eerst van daag dat ge terug gekomen waart," zei hij, Eduard's uitgestoken hand grijpende, »en ik heb vijf uur gewandeld om u te zien. Gij ziet nu, dat ik gelijk had, he! Gé zijt van uwe ongelukken bevrijd, en 't is nu schooner dan ooit. En ik heb gedaan wat ik u beloofde. Ik heb een baantje te Utrecht gekregen, waar ik bloemen kweek en meer verdien dan ik noodig heb, en dat alles heb ik aan u te danken, mijnheer! En zijne stem begon te beven, toen hij, zich tot Geertrui wendende, voortging. »Ach mevrouw, hij is uwer waardig, en 't hart van den ouden Jaap zal altijd kloppen voor jelui beiden, geloof me." Hij overhandigde het bruidspaar daarop een ruiker, zeggende: Ik ben zoo vrij geweest u dit te brengen, zoo ge het belieft aan te nemen."

Diep bewogen gaf Geertrui haar dank te kennen; en, onder de gelukwenschingen en geschenken die Eduard en zij dien dag ontvingen, werd later geene met zulke aandoening herdacht als de zegen van den ouden man en zijn eenvoudig geschenk dier bloemen.

(Overgenomen.)

woordige kasteel stond vroeger een slot van Karel den Kale dat door Frans I, Hendrik IV en Lodewijk XIV vergroot en verfraaid werd. Voor het slot te Compiègne zag ieder, die het nog niet wist, welke verstandhouding er bestond tusschen Lodewijk XIV en de Maintenon, toen de trotsche monarch met ontbloot hoofd voor die dame stond en haar de bewegingen zijner troepen uitlegde. Hier zag Lodewijk XV de gravin du Barry voor de eerste maal, toen zij in de groote zaal het middagmaal gebruikte. Hier woonde de half waanzinnige Christine van Zweden en hier bragten de ongelukkige Marie Antoinette en Marie Louise bij haar aankomst in Frankrijk den nacht door. De bijeenkomst te Compiègne eindelijk van keizer Napoleon en den koning van Pruissen in 1861 ligt nog versch in het geheugen.

Ingezonden.

Het nieuw Koloniaal Ministerie *Fransen van de Putte*

TEGENOVER DE BELANGEN VAN DE KOLONIE SURINAME.

Was er in de laatste dagen veel gejuich in Nederland, over plaats gehad hebbende gebeurtenissen, waar het volk het groote nut en voordeel voor de toekomst in zag rijpen, — werd daardoor de band van liefde en gehechtheid die reeds zoo sterk het volk aan zijn KONING snoert, nog sterker toegehaald — werd toen ook de MAN, die aan het hoofd der Ministerieele departementen staat, Mr. THORBECKE, juister en daarom billijker door de natie begrepen en gehuldigd, dan tot heden, wel over het algemeen had plaats gevonden — bragt ook het Koninklijk besluit naar de wensch van het volk, vreugde over de Emancipatie der slaven voort — in Suriname heerschte noch gejuich, noch vreugde; Droefheid, vrees en wanhoop waren de indrukken, wier sporen zigt op elks gelaat afspiegelden. Niet dat Suriname zich niet verheugde over den grooten stap, die in Nederland had plaats gevonden, — niet omdat Suriname zelve niet begreep, dat de geest der eeuw de slaking der slavenbanden eischte, maar omdat men op eene onbillijke wijze haar hare eenigste kracht waardoor zij leeft en werkt zonder billijke schadevergoeding en genoegzamen steun ontnam, omdat er met het besluit der vrijverklaring eerder een wrok tegen Suriname's inwoners in doorstraalde, dan wel de zucht om het schoone, billijke en door den tijd geëischte werk te willen daarstellen. Te grievender was zulks voor Suriname's bevolking, omdat die bevolking de overtuiging dragt, dat, bestaat er al schuld en zonden bij die geheerscht hebbende slavernij, bestond er onregt en schande in de genietingen der vruchten, die de slavernij afwierp, de *schuld* en *zonden* op Nederland kleven, het *onregt* en de *schande* Neerlands bevolking bezoedelen, omdat die de vruchten genoten heeft, omdat die Suriname tot den laatsten droppel heeft uitgezogen; want, is er ooit een spreekwoord waar, en beter te pas kunnen gebragt worden met het oog op Suriname, dan is het dit, hetwelk wij als een handschoen Nederland toewerpen:

»*Als men de citroen heeft uitgeknepen, werpt men de schil weg*".

»Dan, de teerling is over Suriname's lot geworpen, de tijd moet leeren, welken prijs zij trekt!

In diepen angst zat Suriname sedert de beslissing der Emancipatie; dag aan dag hoopte zij op voorbereidingen, maar ook dag aan dag tot heden toe, is zij vreeselijk teleurgesteld. Die droefheid en vreeze voor de toekomst vermeerderden bij het vestigen der aandacht op de gangen die het Ministerie UHLENBECK deed; die droefheid en angst verhoogden zich bij het zien van den ellendigen toestand van ons Surinaamsch inwendig leven; die angst steeg tot wanhoop, bij de opmerking, dat er in de handelingen van Suriname's bestuur niets doortastend, niets gewis was, en zulks daarbij nog belemmerd werd, door eene groote menigte ongeschikte bewegingsdeelen, die de maatschappelijke werkkrachten eer verlammen, dan tot krachtigen gang aansporen. Kon er nog iets hooger dan wanhoop hebben geheerscht, dan was het de mare, dat het Ministerie UHLENBECK af was. Het was de gebeurtenis *niet*, die men betreurde, maar de onbesliste vraag: »Wie zal dat Ministerie opvolgen?" Deze vraag toch was hoogst gewigtig voor Suriname, welke wellaast eene geheele hervorming zal ondergaan, die haar het leven of een spoedigen dood zal geven. Zij was gewigtig, omdat er voor haar reeds versterven den toestand de krachtigste en spoedigste hulp geëischt wordt, ja, was hoogst gewigtig, omdat het bestuur alhier, niets doet of kan doen, tot in de bespottelijkste kleinigheden toe, of het moet uit het Ministerie als een bevel zijn uitgegaan. Over Suriname was dus waarlijk de doos van Pandora geopend, en niets bleef er voor haar in, dan de hoop op een goed Minister van Kolonien.

Die keuze is gedaan; de benoeming is geschied.

Zal onze hoop vervuld worden?

Ziedaar de allergewigtigste vraag voor de volkplanting Suriname; want al is de nieuw gekozen Minister ook met *die* eigenschappen bedeeld, waardoor hij een hem waardige plaats bezet, wat zal zulks Suriname baten, wanneer hij Suriname's toestand niet volkomen kent, wanneer hij hieromtrent niet duidelijk wordt ingelicht, en wie zal in Nederland dat *kunnen*, *willen* en *durven* doen? Wij zeggen in Nederland, want wie van hier, in een vertrouwen wekkende en door groote bezoldigingen zoete positie verkeerenden, zullen Nederland en den Minister de oogen willen openen? Hier hidt men den hemel om sluijers, digte ondoorzigtbare sluijers; die inlichting moet dus komen van hen, die misschien hoe opregt en waarheidlievend zij zijn, hoe ook voortdurend gekrenkt door lage zelfzucht, onregtvaardigheid, en voor al domheid *niet* geloofd zullen worden, tegenover de valsche voorspiegelingen, geboren uit gebrek aan kennis der waarachtige werkelijkheid, uit gehoorgeving aan de mededeelingen der domheid, of uit een misplaatst goed vertrouwen in het uiterste gevaar.

Men vraagt welligt wat de redenen zijn, dat men alhier zoo gerust voortgaat de zaken scheef voor te stellen of even scheef te behandelen? Het is het steunen op een eindeloozen voortgang die er bij een groot getal der laatste Ministers van Kolonien plaats vond, een voortgang van niets te *willen* of te *kunnen* zien, hoe Suriname bestond, werkte en bestuurd werd. Da die bedroefde blindheid nu eindelijk zal ophouden, daarop rust Suriname's hoop.

Bij de benoeming dan van onzen nieuwen Minister van Kolonien, den Heer FRANSEN VAN DE PUTTE, waarvan een 's Gravenhaagsche Correspondent zegt: Dat ieder het daarover eens is, dat het departement van Kolonien een rondborstig, welgezind, loijaal Minister gekregen heeft, en waar als mensch ieder een mede ingenomen is," mogen wij dus wel in onzen wanhopigen toestand, nog de laatste wegstervende flikkeringen der hoop na staren op dien MAN, die als de stuurman van het schip, dat zoo goed als reddeloos op een woedenden oceaan dobbert, het nog redden kan en goede koers kan doen hernemen, dien wij als den eenigen redder nog beschouwen, welke na Suriname van de gevaarlijke *Charijbdis* verlost te hebben, haar niet tot SCYLLA zal voeren. Ja, hopen wij, dat Zijne Excellentie het getal der Ministers zal sluiten, die voor het werkelijk belang en voor het alhier heerschend kwaad, de oogen sloten of niet konden zien. Gaarne mogen wij hopen, dat Zijne Excellentie's blik scherp zal zijn, en dat die blik zal gevestigd blijven, zoowel op de bewegingen der HOOFD-LEDEN van Suriname's bestuur, als op de MEDEWERKERS van dat bestuur, want wij hebben groote behoefte aan dien blik; die behoefte strekt zich over bijna alle zaken en tot iedere handeling uit, die blik is ons noodzakelijk en moet spoedig werkzaam zijn, want zonder dien, zal er in Suriname geen gepaste regeling tot eene goede hervorming komen, zal er geen harde, maar noodzakelijke zuivering komen, — in de groote hoeveelheid ongeschikte deelen, zal er geen paal en perk worden gesteld aan de begunstigingen van de vrienden van Ministers of Landvoogden, zal men de doelloosheid en het onnut dier kostbare benoemingen niet leeren inzien.

Om deze uitboezemingen helder toe te lichten, zullen wij tot bijzonderheden overgaan.

Wanneer de Minister van Kolonien het oog geslagen zal hebben op dit ongelukkig Suriname, en op den gang, zoowel van het hoofd-bestuur, het regtswezen en elk onderdeel van het bestuur, dan zal onder meer andere ons nadeelig zijnde zaken, de Minister tot de overtuiging komen, dat hoezeer vele der laatste Landvoogden van Suriname, zich dekten achter hunne onbegrensde afhankelijkheid van den Minister van Kolonien, zij op het punt van begunstiging zich als zeer onafhankelijk toonden, en helaas! daarbij zoo zeldzaam in het oog hielden, of de begunstigden er *regt* op hadden en tot de betrekking *geschiktheid* bezaten. Mogen wij het door de vingers zien, dat vrienden van hooggeplaatste mannen, met gunsten bedeeld worden, dit mag niet plaats vinden, wanneer door ongeschiktheid dier bevoorregten er nadeelen voor den geregelden gang van den staat uit voortvloeijen, evenmin, wanneer daarbij het regt gekrenkt wordt, van ondergeschikte en arbeidzame ambtenaren. Eene andere zaak zal den Minister duidelijk worden, dat niettegenstaande den achteruitgang der Kolonie en het voortdurend bevel van den Minister tot bezuinigingen, men zoowel in Nederland als hier voort gaat schatten gelds te verspillen; voor een groote sleep hoog gesalarieerde ambtsbetrekkingen verre hooger dan in vroegeren tijd, waar Suriname al zeer weinig of *geen* nut van heeft.

Wij hopen dus op den Minister van Kolonien die den naam van loijaal draagt, dat op al deze ons nadeelige en kostbare zaken gelet en de verkeerdheden uit den weg zullen worden geruimd; dat men ook niet te veel zal steunen op mondelingsche of schriftelijke goed- en afkeuringen, maar dat men AAN DE VRUCHTEN DEN BOOM ZAL LEEREN KENNEN. Wij vertrouwen te meer op den nieuwen Minister van Kolonien, omdat Zijne Excellentie zeker bekend zal zijn, met ons ellendig regeringstelsel, en dat het dezen Staatsman tevens niet onbekend zal zijn, welke bedroefde gebeurtenissen en toestanden uit dat slechte regeringstelsel voor Suriname voortsproten. Ook mogen wij hopen, dat de Minister het met ons eens zal zijn, dat er niet alleen eene noodzakelijke behoefte aan een geheel hervormd regeringstelsel voor de Kolonie bestaat, maar dat ook de OUDEN-SLEUR-GANGERS, verwend als het ware, aan een gang, die ons verderfelijk was, met die hervorming noodzakelijk dienen verwisseld te worden, opdat het nieuw verbeterde niet terstond slaafsch lijde en besmet worde door het oude gebrekkige en slechte; te noodzakelijker is dit laatste punt, omdat het tegenwoordige Nederland, nog ons een waarborg is, voor eene hervormde toekomst. Ja de Minister zal met ons gevoelen, dat Suriname eene spoedeischende behoefte heeft, aan wakkere knappe kennisrijke, maar vooral met liberale gevoelens bedeelde mannen, en hierbij wagen wij het Zijne Excellentie te herinneren aan de woorden der Kamer-leden WINTGENS en VAN DER LINDEN in Dec. des vorigen jaars uitgesproken, woorden, die, waren zij ook hard en pijnigend, de volkomene waarheid bevatten. Vuile wonden moeten met scherpe messen diep gesneden worden, Suriname heeft vele vuile wonden, zij wacht op het scherpe mes tot redding en herstel.

Eene andere overtuiging zal de Minister met ons deelen, dat in de laatste jaren noch de Ministers v. Kolonien, noch de Landvoogden van Suriname, toonden juist te ZIEN in hun vertrouwen stelling op ambtenaren met hooge betrekkingen bekleed; ook hier kunnen wij onze misbillijking niet smoren, want het blind vertrouwen stellen heeft nog niet opgehouden, hoeveel vreeselijke en kostbare lessen Suriname ook gehad hebbe en welke bittere vruchten er ook geoogst zijn, het onderzoek naar de goede en kwade boomen, wordt nog als immer uitgesteld.

Op een ander verschijnsel zal de nieuwe Minister van Kolonien zeker oplettend worden, wanneer Z. E. de ambtenaars lijst van Suriname nagaat, waarop aanhoudend het »*provisioneel*" en het »*waarnemend*" voorkomt; dat *provisioneel* rekt zich alhier wel eens een geheele ambtenaars loopbaan uit, zonder bekrachtiging van effectief; het eenig effectief hierin, is bij dikwerf zeer geringe voldoening van ambtspligt, het GROOTE TRACTEMENT. Moeten wij nu die NIET bekrachtiging van 's Landvoogds benoeming beschouwen, als een zeer vrijmagtige begunstiging, of van des Ministers overtuiging, dat die benoeming niet bekrachtigd MAG worden? Is dit laatste waar, dan maakt men zich aan eene erg in het ooglopende dubbelzinnigheid schuldig, door de benoemden het groote tractement te geven, en de betrekking jaren misschien hun leven lang, te laten uitoefenen. Het steeds voorkomend »*waarnemend*" moet den Minister niet minder vreemd voorkomen, vooral bij den algemeenen roep naar bezuiniging; want moet het bij elk verstandig mensch niet vreemd en onbegrijpelijk schijnen, dat er sedert jaren in de Kolonie zoo groote menigte hoofdbetrekkingen met overruime bezoldigingen steeds werden waargenomen, en door wie? door geheel ondergeschikte ambtenaren, karig bezoldigd niet alleen, maar die NOOIT, hoe vreemd zulks ook klinke — de betrekking die zij hebben waargenomen, EFFECTIEF MOGEN BEKLEEDEN. Moet ieder deze stand van zaken vreemd vinden, het toestaan, tot die ongeregeldheden, moet ieder verbazen.

Al zulke zaken gebeuren, omdat de Ministers van Kolonien van den laatsten tijd, de blikken niet schijnen geworpen te hebben op deze Kolonie, en alles in haar leven, zorgeloos lieten voortkwijnen.

Thans hopen wij op een loijaal Ministerie, die al het onbehoorlijke zal zuiveren, die een scherpen blik op onzen verwarden en voor dezen tijd onhoudbaren toestand zal slaan, die eene voorzigtige keuze zal weten te doen tot Suriname's redding en herstel, die mannen zal weten te kiezen, die bij kennis, geschiktheid en goeden wil, het mede-bestuur der Kolonie zullen uitmaken; mannen die niet alleen onwrikbaar in de kennis hunner zaak pal kunnen staan, maar die trots alle ellendige intrigues die alhier heerschen, hunne betrekking zonder aanzien des persoons DURVEN handhaven. Maar ook de BIJZONDERE gevoelens dier mannen, moeten gekend zijn, opdat geen schadelijke invloed derzelve op de uitoefening hunner betrekking plaats vinden, opdat zij niet de reden kunnen zijn, dat de grens van ambtspligt wordt overschreden. Onze tijd is een tijd van Liberaliteit, vooral wat Godsdienstige geloofspunten betreft, elke inmenging omtrent die zaak door ambtenaren, is voor iederen Staat HOOGST gevaarlijk, maar voor eene volkplanting (de naam wijst het aan), een VERDERFELIJKE PEST.

(*Wordt vervolgd.*)

W. E. H. Winkels.

De Uitgever van het *Surinaamsch Weekblad* wordt verzocht deze weinige regelen op te nemen.

Aan den Landvoogd!

Uwe wet van 8 Maart 1863 is door mij doorgelezen en hetgeen ik daaruit heb kunnen bemerken is, dat er voorzorgen zijn genomen tot vermijding van kosten voor de eigenaren. Doch helaas! art. 38 gaf mij een droevigen schok, want daarin komt voor: dat de geschillen tusschen partijen door tusschenkomst van *geadmitteerde* practizijns zullen worden behandeld.

Eerbiedig doch ernstig vragen wij: waarom zoude niet ieder in persoon of bij gemagtigden zijne belangen kunnen voordragen?

Het is nog niet te laat om een wijziging omtrent dit art. 38 daar te stellen en bij ondervinding is genoeg gebleken dat die bepaling tot *ondergang* der eigenaren en eene *Goudmijn der geadmitteerde practizijns* zal strekken.

S.

De volgende curiositeit hoorden wij eenige dagen geleden door een onzer advocaten mededeelen. Zij kwam ons voor der vermelding waardig te zijn.

Mr. B... had als advocaat, in zekere procedure, eene verklaring overgelegd, die met *acht* anderen ook door de beide Doctoren J. D. L. en J. R. A. was onderteekend, en welke verklaring was afgegeven *onder presentatie en des noods praestatie van Eede.*

De tegenpartij vroeg de beëediging dier verklaring voor den regter. Met uitzondering van de Drs. J. D. L. en J. R. A., beëedigden de overigen, die verschenen waren, de door hen onderteekende verklaring.

Eerstgenoemde Dr. J. D. L., voerde aan, dat hij niet alles kon beëedigen wat in de verklaring, die door hem was onderteekend, vermeld stond.

Laatstgenoemde Dr. J. R. A., verklaarde in het geheel niets te kunnen beëedigen van hetgeen hij onder presentatie en des noods praestatie van Eede had onderteekend.

En daardoor viel nu de waarde der overgelegde verklaring, voor zoo ver die door beide genoemden Drs. J. D. L. en J. R. A. was onderteekend, tot niets.

Nu vragen wij met de wet in de hand en volgens juist regt: »wanneer de twee Geneesheeren *een* dag voor de laatste door hun afgelegde verklaring, waarbij zij introkken wat zij *verklaard* en *onderteekend* hadden, gestorven waren, of dan de verklaring, waarin de Eed niet alleen is *gepresenteerd*, maar ook *gepraesteerd* en door hunne handteekening is bekrachtigd, niet door den regter zouden beschouwd zijn geworden, *als werkelijk door Eede bekrachtigd te zijn?*"

Bepaalt de wet niets omtrent het dus aanbieden, en door onderteekening praesteren van den Eed, die men later, voor den regter geroepen zijnde, zwarigheid maakt, of glad weg weigert af te leggen?

Wij weten zulks niet, maar wij gelooven dat het goed zoude zijn, als de wet daarin voorzag.

De handeling zelve is, voornamelijk wanneer men op den stand der betrokkene personen let, zachtst genomen, zeker al heel vreemd.

X.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 18den dezer, de Fr. stoomboot *l'Alecton*, komm. Bouijer, van Cayenne.

UITGEKLAARD.

Den 13den dezer, de Nederl. schoener *Maria Eliza*, kapt. C. Z. de Haseth, naar Curaçao, lading: 20 puncheons Dram, 12 halve leggers dito en 24,000 voeten vierkant Hout.

Den 14den, de Nd. Am bark *Wijman*, kapt. D. Ramsay, naar Boston, lading: 115 vaten en 10 blomvaten Suiker 160,047 pond, 140 vaten Melassie 19,047 gallons en 1 baal Cacao 105 p.

Idem, de Nederl. schoener *Lady of the Night*, kapt. W. C. Dekker, via Nickerie naar Demerarij, lading: 69 balen Cacao 9,815 pond, 4 kisten Koopmanschappen 14 manden Selterswater, uit het Entrepôt: 25 rooje kelders Genever.

Den 20sten, de Nd. Am. schoener *Thomas Woodward*, kapt. J. H. Welsh, naar Gloucester, lading: 115 oxhoofden en 22 blomvaten Suiker 164,903 pond, 40 vaten Melassie 5,317 gall., 10 balen Cacao 1,315 pond, 1,536 ponden oud Koper en 800 dito oud Tin.

VERTROKKEN.

Den 20sten dezer, de Kol. schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, naar Demerarij.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Emelie*, kapt Heikema, adres bij F. Emanuels.— Sluit 21 dezer.

Het schip *Albatros*, kapt. Koch, adres bij H. Degenhard. — Sluit 21 dezer.

Het schip *Kroonenburg*, kapt. van der Hoef, adres bij T. Hiemcke. — Sluit 30 dezer.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij H. Degenhard. Sluit 2 April e. k.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de Kol. schroefstoomboot *Paramaribo*: L. S. Juda en F. Hale.

Prijzen van Producten.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 19den dezer, van de Gouv. plant. *Rustenburg*, 32 vaten a 7,67 ct.

Melassie. Idem. van hetzelfde effect, p. m. 1000 gall. a 17 ct.

Burgerlijke Stand.

Van den 14den tot den 21sten Maart 1863, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 14den, Samuel Pietje Terrein, 33 jaren.

Den 16den, James Theodorus James, 3 j.

Den 17den, Louisa Catharina Gerhardina Januarijzoon, 6 maanden.

Idem, Aron Mendes Quiros, 12 jaren, zoon van Mordechai Mendes Quiros en van Sara Vas.

Den 18den, Johanna Coupain, 28 jaren.

Idem, John Maximiliaan Leopold de Randamie, 7 maanden.

Den 21sten, Johanna Christina Tuns, 16 j.

Als Levenloos geboren:

Den 14den, het kind van het Mannelijk geslacht van Margaretha Catharina Christina Malmberg.

Binnenlandsche Berigten.

Bij Gouvernements resolutie van den 20n. Maart No. 10, is:

1o. De Commissie bedoeld in art. 13 der Publicatie dd. 5 | 6 Maart 1863 G. B. No. 6, tot onderzoek der titels of bewijzen van eigendom waarvan in de art. 11 en 12 dier publicatie sprake is, zamengesteld uit:

den Heer Mr. J. M. Jn. Eijken Sluijters, als voorzitter,

de Heeren Mr. A. T. Kruijthoff,
S. H. de Granada,
F. Carstairs en
S. C. Nassij als leden,

en den Heer A. H. de Granada, als Secretaris.

2o. bepaald, dat de Heeren Kruijthoff, Nassij en A. H. de Granada, tijdelijk, in te gaan met den 30n. dezer maand, zullen zijn ontheven:

de eerstgenoemde van zijne functien van Koloniale Ontvanger en Betaalmeester.

de tweede genoemde van zijne functien van 1e. Commies ter Gouvernements Secretarie,

en de derde genoemde van zijne werkzaamheden ten burele van den Procureur Generaal.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de te houden zitting der Commissie *tot regeling der Quota van Suikerplantaadjen en Houtgronden* bedoeld bij annonce van den 13 dezer maand, is uitgesteld tot nadere aankondiging.

Paramaribo, den 19 *Maart* 1863.

De Secretaris van de bij Gouvernements Resolutie dd. heden No. 10 benoemde Commissie tot onderzoek der *titels* of *bewijzen van eigendom* waarvan in art. 11 en 12 der Publicatie van 5 en 6 Maart jl. (G. B. No. 6,) sprake is, zal zich, tot het ontvangen dier *titels* of *bewijzen van eigendom*, bevinden in het locaal alwaar het Collegie van Commissarissen voor het Departement der Onbeheerde Boedels zijne vergaderingen houdt, op den 21 en 23 dezer des namiddags van **vier** tot **zes** ure, en op de volgende dagen gedurende de gewone kantoor uren.

Paramaribo, den 20 *Maart* 1863.

VERIFICATIE.

Paramaribo, den 20 Maart 1863.

Aan belanghebbenden te *Paramaribo* wordt bekend gemaakt dat de verificatie der Borderellen van aangifte, bedoeld bij art. 1 der Publicatie van 5 | 6 Maart jl, met de aanwezige slaven zal geschieden:

a. op de Binnenplaats van het gebouw der loge *Concordia* in de *Gravestraat* alhier,

Op Maandag den 23n. van No. 336 tot No. 518.

Dingsdag den 24n. van No. 519 tot No. 653.

Woensdag den 25n. van No. 654 tot No. 863.

Donderdag den 26n. van No. 864 tot No 1000

des voormiddags ten negen ure.

b. op de binnenplaats van het Departement der onbeheerde Boedels en Weezen alhier, op

Maandag den 23n. van No. 1397 tot 1655.

Dingsdag den 24n. van No. 1656 tot 1998.

Voor Woensdag den 25n.

1 de slaven van den boedel D. del Prado.

2 de slaven van H. D. Schuurman.

3 de slaven van de pl. Waicoribo voor 9 | 180 aandeel aankomende den boedel S. H. Moron.

9 de slaven van de verlaten steenfabriek Wolffsijver.

11 de slaven van den grond Zorg en Hoop (pad van Wanica).

10 de slaven van den Houtgrond Rama

4 de slaven van de pl. Nieuw Moccha.

12 de slaven van den grond l'Hermitage.

5 de slaven van de pl. Mon affaire.

6 de slaven van de plant. Corsaire.

13 de slaven van den grond Ephraim zegen.

7 de slaven van de plant. Cornelis Vriendschap.

8 de slaven van de verlaten plant. Gelderland.

c. op de binnenplaats van het Huis La. E No. 31 in de *Saramaccastraat* alhier, wat betreft de borderellen van No. 2815 tot 3062, op Maandag den 23sten Maart des voormiddags ten 9 ure.

Belanghebbenden worden verzocht de aanwezige slaven, die met gemelde borderellen moeten worden vergeleken, ten bepaalden dage en ure tot voormeld einde aldaar te doen brengen.

De Commissien maken indachtig op de bepaling van art. 2 al. 1 der Publicatie van 1863, G. B. No. 6, dat voor zieke of gebrekkige slaven, die zich niet kunnen verplaatsen, certificaten van bevoegde Geneesheeren moeten worden overgelegd.

Belanghebbenden, voor zooveel Slaven, die, hoezeer *tot plantages of gronden behoorende of aldaar werkende*, nogtans bij de Verificatie, *zich te Paramaribo bevinden*, worden verzocht lijsten van die Slaven bij den eersten ondergeteekende te willen inzenden, ten einde *nader*, ingevolge het bepaalde bij § IV, de algemeene oproeping kan worden gedaan met de aanwijzing van den dag en het uur waarop, en de plaats alwaar deze Slaven moeten worden gebragt.

Paramaribo, den 18 *Maart* 1863.

G. DUIJCKINCK.
A. W. OPPENHEIMER.
J. C. GOMPERTS.

De **Commissie** *tot Onderzoek naar de Ziekte der Melaatschheid en besmettelijke Elephantiasis* zal op Zaturdag den 28n. en Maandag den 30n. dezer maand, en vervolgens op Woensdag den 1n. en Vrijdag den 3n. April, des morgens ten *zeven* ure, zitting houden in het locaal aan de *Wagewegstraat*, vroeger bestemd tot Cholera Hospitaal, ten einde de slaven die bij de verificatie, bedoeld bij art. 5 der Publicatie dd. 5 Maart ll., aan HH. Genees- of Heelkundigen *verdacht* zijn voorgekomen te *examineren.*

Zij noodigt de eigenaren dier slaven of hunne vertegenwoordigers uit, om een of twee dagen te voren eene schriftelijke opgaaf te doen bij den ondergeteekende, van de namen dier slaven en der eigenaren, plantages of gronden, waaraan of waartoe zij behooren.

Paramaribo, den 20 *Maart* 1863.

De Secretaris,
JOHs. ABRAHAMSZ.

Advertentiën.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, op **Heden** den 22n. dezer, des morgens ten *half negen* ure.

Van de Plant. *Molhoop*,

worden bij inschrijving te koop aangeboden:

20 vaten SUIKER,

ingevolge voorwaarden, ter lezing liggende ten kantore van P. MAY, alwaar de inschrijvings-billetten worden ingewacht tot **Morgen** den 23sten dezer, des voormiddags 10 ure.

Paramaribo, den 22 *Maart* 1863.

Het is nu ***dertien*** jaren dat het SURINAAMSCH WEEKBLAD onder de leiding van den ondergeteekende, van alle standen onzer maatschappij eene ondersteuning en begunstiging heeft mogen ondervinden, welke eene openbare erkentelijkheid daarvoor ten pligt maken. — De redactie heeft zich dan ook met den meesten ijver er op toegelegd om zich niet alleen naar behooren en ten genoegen van allen van hare taak te kwijten, maar ook om dit blad steeds sympathie te verzekeren.

Bij de aanstaande hervorming van onzen maatschappelijken toestand echter, wordt het een dringend vereischte dat de Koloniale journalistiek zich een ruimer gebied dan tot dusverre opene, om de Surinaamsche belangen, in al hunnen omvang, krachtdadig te verdedigen en te bevorderen. Daartoe heeft de ondergeteekende naar medewerking omgezien, en heeft er in kunnen slagen die te erlangen van den Heer Mr. B. E. COLAÇO BELMONTE, Advocaat alhier, die de taak van Hoofd-Redacteur op zich genomen heeft, terwijl de Heer W. E. H. WINKELS zijne voortdurende medewerking heeft toegezegd.

In het volle vertrouwen alzoo denzelfden bijval te blijven genieten als tot dusverre hem ten deel viel, heeft hij de eer het geacht publiek te berigten, dat te rekenen met 10. Julij 1863 het SURINAAMSCH WEEKBLAD onder die benaming zal ophouden te bestaan, doch zal worden voortgezet onder den titel van:

DE WEST-INDIER,

Dagblad gewijd aan de belangen van Nederlandsch Guyana,

verschijnende des ***Zondags*** en ***Woensdags*** in hetzelfde formaat als de gewone Zondags Editie, voor den prijs van ***f* 20** — 's jaars.

De ondergeteekende zal diegenen welke vóór 1o. Junij e. k. geene schriftelijke bedanking inzenden, aanmerken als hun tegenwoordig abonnement over het nieuwe Dagblad, gedurende het loopende jaar, te hebben gecontinueerd, en zich op het nieuwe te hebben geabonneerd.

Paramaribo, den 21 *Maart* 1863.

A. L. G de Randamie

( )

Het **Dames-Concert** tegen den 25 dezer geannonceerd is tot nader uitgesteld.

Namens het Bestuur.
C. J. HEIJLIDIJ,
Secretaris.

( )

Over **zes** weken, dag en datum nader te bepalen, zal de Vendumeester J. C. GOMPERTS, publiek verkoopen:

Het ***Huis*** en ***Erf*** N. W. La. E. No. 181, O. W. La. D No. 732b; alsmede het ERF daaraan grenzende N. W. La. E No. 177, O. W. La. D No. 870, gelegen op den hoek van de Groote Dwarsstraat en Dramstokers Gracht.

Paramaribo, den 11 *Maart* 1863.

( )

enoodigd voor de Plant. *Rust en Werk*:

100 a 150 Vademen

BRANDHOUT,

adres ten kantore van

J. Frouin.

Paramaribo, den 21 Maart 1863

Vrijdag den 27n. dezer, zal de Vendumeester J. C. GOMPERTS ten zijnen huize verkoopen:

Diverse Meubelaire GOEDEREN.

1 Merrie en Veulen.
1 jonge Merrie.
1 » Ruin.
2 » Ossen.

50 Schapen van Merino ras.

Allen aankomende den Boedel A. RICKETTS.

Heele en Gebroken

KOFFIJ,

Haver. Bruine BOONEN,
Capucijnders, Groene ERWTEN,
Extra AARDAPPELEN & KAZEN.

Verkrijgbaar bij

L. G. MALMBERG.

Verkrijgbaar bij

J. V. BOUGUENON

tegen billijke prijzen:

Nieuwe Bakkeljaauw, Haring, Makreel, Shad, White Fish, Bluefish, Spek, Vleesch, Reuzel, RIJST, Loodwit, Lijn Olie, Teer, Pik, *Veldgereedschappen*, Spijkers, Levertraan, enz., enz.

Witte en bruine BOONEN,
Groene ERWTEN,
Capucijnders en Gort,
in Muds vaatjes en in 't klein,
Mainzer

ZUURKOOL,

Bloem- en Boerenkool
in vaatjes, **extra** kwart tonnen
***ROOKSPEK* 50 ℔ Netto,**
Worst, Saucijsjes en Rolpens,
Diverse blikjes **Eetwaren,**
Specerijen, *Broodsuikers*,
Macaronie, **Vermicellie**, Lengvisch,
Geurige **Zwarte THEE,**
Lijn en Raap KOEKEN,

WITTE

O. I. RIJST

in balen.

Te bekomen bij

Eduard KÖLLE.

Aangebragt per *Ladij of the Night* en verkrijgbaar bij

U. E. VAN MEERTEN,

mits à KONTANT:

Dames Zwart Barège Omslagdoeken,
» Gekleurd Cashmere Do. à *f* 4 tot *f* 6,
» Zwart Zijden **Tissue** en kanten **Cloaks**,
» Opgemaakte en Onopgemaakte **FLAMBARDS** naar den laatsten smaak,
» Opgemaakte HOEDEN à *f* 4 tot *f* 17.50,
» Onopgemaakte DITO,

Ceintuurbanden, Dames BOORDJES,

Witte afgepaste KLEEDJES à *f* 5 en *f* 7,50,

Wit en Gekleurd *Neteldoek*,

Zijden Foulards,

Witte *Zakdoeken* à *f* 3,50 en *f* 5,

Zwart en Gekleurd CHENILLE en Zijden HAARNETTEN,

Interieurs, Strooken en *Inzetsels* bij de El,

Kinderen en Meisjes opgemaakte *Flambards* *f* 3,50 tot *f* 7

Zwarte en witte *Voiles*,
***Veeren* voor Hoeden,**
Kinderen *CLOAKS*,

KANT,

GEEL LINNEN,

Zwart, Gekleurd Zijden en Witte

DASSEN,

Heeren Castoren Hoeden,

PETTEN,

Vesten Patronen,

Linnen Boordjes à *f* 3,50 tot *f* 5 per douzijn,

Heeren en Dames Witte en Gekleurde Zijden en Castoren HANDSCHOENEN,

KATOEN DRIL,

Witte en Gekleurde HEMDEN,
Gestreepte DITO,
Wit en Bruin Merino en Katoenen BORSTROKKEN,
Witte, Bruine en Blaauw Katoenen en Blaauw Merino Sokken

Opregte en nagemaakte *Madras- en andere soorten*

DOEKEN,

Antimacassers voor Stoelen à *f* 1 en *f* 1,50,
Bruin Linnen JASSEN,
Gekl: BROEKENSTOF,
enz., enz., enz.

( )

Te bekomen bij

D. Baëza:

S. F. BLOM,

Witte en geele *RIJST*, halve vaten Family *Vleesch*, Mess en Clear SPEK, *PALE BRANDIJ*, fijne Likeuren, Absinth en andere DRANKEN,

***Barbadosche Gember*, Extra ZOETE OLIE**
à 75 cts. per heele en 50 cts. per halve flesch,

2 ponds blikken versche *ZALM* à *f* 1,50 per blik,
ponds blikken versche *Kreeften* a 75 cts per blik,

Witte, zwarte en geele ZEEP à *f* 6 en *f* 7 per kistje van 56 pond,
Kerosine en Patent OLIE, Witte WIJN-AZIJN per vat en per gallon,

Groote *KOOLPOTTEN*, Suikervaten Duigen,
en
Eenige puncheons BISULPHITE of LIME voor Suikerbereiding.

In voorraad:

Heeren, Dames en Kinderen

MODEWAREN,

etc., etc., etc.

( )

Voor Contant.

BOTER *f* 8.50, gr. kelders JENEVER *f* 4.75,
Cognac & Witte BRANDEWIJN,
Manden en vaten Haantjes BIER,
Getapt dito per douzijn a *f* 4,
Mudsvaten groene ERWTEN,
Geurige zw. THEE a *f* 2,
Witlood en Lijn OLIE,

Alsmede:

Een groot Assortiment

Schoenen & Laarsjes,

en meer andere GOEDEREN,

te bekomen bij

Johan Lugard.

Bark *Edmund Dwight!*

Aangebragt per dezelve:

BAKKELJAAUW,

Haring, gesorteerde *Spek*,
tobbetjes ZALM,
BESCHUIT,
Extra BLOM,
***Epsom* en *Glauber* ZOUT,**
Gesorteerde KAARSEN,
Zeep, *Schoensmeer*, etc.,

Voorradig:

Makreel, *witte* en *geel*

O. I. RIJST,

potten en puncheons Suikerkalk, *Fire Bricks*,
***LEIJEN* 10/20,**
Eng. ZEEP, *halve* en *kwart* vaten *extra* Fam. VLEESCH, *Reuzel*, in vaten en blik, manden en kisten **Zoet OLIE**, Gedroogde APPELEN, **Jenever, Bourdeaux, Bourgogne** en **Champagne *WIJNEN***, Patent, Traan, Lijn, Machine en Kerosine **Olie, Machine Pakking**, geteerd **Touw,**

CARRON TESTEN,

W. P. PLANKEN,

Chinesche JALOUSIEN,

enz., enz., enz.

Verkrijgbaar bij

GEBRS. SOESMAN.

De Pillen van *Holloway*,
zijn een uimuntend middel ter genezing van verzweringen aan de armen. S . . H . ., te Goes woonachtig, had vijftien jaren lang zweren aan de armen, welke door den aard zijner bezigheden zoo zeer verergerden, dat hij ten laatste genoodzaakt was, zijn bedrijf te laten varen. Hij beproefde velerlei middelen ter genezing, doch vond geen baat. Eindelijk nam hij, op aanraden zijner vrienden, zijne toevlugt tot de Zalf en Pillen van Holloway, waardoor hij in twee maanden tijds geheel werd genezen, zoodat bijna geene teekenen der kwaal op zijne armen meer te zien zijn.

Deze *PILLEN* en zalf zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrugstraat* a *f* 1, *f* 3 en *f* 5. ( )

GEDRUKT bij A. L. G. DE RANDAMIE.

BIJBLAD TOT HET SURINAAMSCH WEEKBLAD.

Verschijnt elken Woensdag

1862. **Woensdag 19 Maart** **No. 12.**

PARAMARIBO.

Het *Algemeen Handelsblad* deelt het volgende mede:

„Twee der voornaamste Parijsche dagbladen, de *Patrie* en de *Constitutionnel*, hebben in de jongst verloopen dagen beschouwingen medegedeeld, betreffende den toestand van ons land, voornamelijk in verband met de jongste ministeriele crisis. Als een staaltje van de onjuiste begrippen, welke zij zich van ons land vormen en de scheeve voorstellingen, waartoe deze aanleiding geven, deelen wij onzen lezers den inhoud van een dier artikelen mede, voorkomende in de *Patrie* van 7 Febr. Bedoeld artikel luidt als volgt:

„In een onzer vorige nommers hebben wij medegedeeld, dat de ministeriele crisis te 's Gravenhage had opgehouden te bestaan, aan welk berigt enkele beschouwingen waren toegevoegd omtrent de benoeming des Heeren Thorebeck tot hoofd aan het nieuwe kabinet. Wij hebben deze keus des Konings toegejuicht, omdat wij daarin zien, eene zege door de gematigde liberale beginselen behaald. De *Constitutionnel* ditzelfde onderwerp besprekende, is van een ander gevoelen en beweert dat wij den stand der zaken geheel verkeerd beoordeelen. Bedoeld blad zegt, dat de inlichtingen, welke wij daaromtrent hebben verkregen, ten eenenmale onjuist zijn; het voegt er daarenboven bij, dat het tegenwoordige hoofd van het kabinet veel vrijzinniger is, dan de leden der gematigd liberale partij. Eindelijk wordt aan het slot van het bewuste artikel ons deze vraag gedaan: Welke stappen zal het nieuw benoemde hoofd van het kabinet op den weg van vooruitgang doen?

Op onze beurt gelooven wij, dat het de *Constitutionnel* is, die zijne inlichtingen uit eene verkeerde bron heeft geput. Het is ons bekend, dat er in Nederland eene partij bestaat, welke geene gelegenheid laat voorbij gaan om zich te tooijen met den eerenaam van liberaal te zijn, maar die inderdaad hare beginselen heeft ontleend aan het wetboek der revolutionairen van den ergsten stempel. Dat echter het hoofd van het tegenwoordige kabinet tot die partij zou moeten gerekend worden, kunnen wij bezwaarlijk gelooven, en wel te minder, dewijl wij in het zekere zijn onderrigt, dat die partij in Holland vooral niet sterk is vertegenwoordigd; zij telt er eenige aanhangers, die vrij wat ophef pogen te maken, maar inderdaad zeer gering in getal zijn.

„Wat betreft de strekking en den geest der staatkundige beginselen des Heeren Thorebeck, deze mogen met een enkel woord op de volgende wijze worden geschetst.

„Het zal aan den *Constitutionnel* ongetwijfeld bekend zijn, dat de Heer Thorebeck ten jare 1854 zich verpligt zag zijne portefeuille neder te leggen; hij werd door de liberale partij uit den ministerielen zetel verdreven, dewijl zij destijds ten onregte onderstelde, dat hij in de Kamer zijn steun had gezocht bij de leden der ultramontaansche partij.

„Na hem trad als minister van binnenlandsche zaken op de Heer Doncker Curtius, die met hart en ziel tot de oud-Conservatieven behoorde; van hem mogt worden gezegd, dat hij sedert 1815 geene enkele schrede op den weg van vooruitgang had gedaan. Men ziet hieruit ten duidelijkste wat de liberale partij bij die verandering van ministerie had gewonnen. En welke geest heerscht er thans in het land, die zich openbaart in schier alle dagbladen, waarin den nieuwen minister raad en ondersteuning wordt geboden? Algemeen dacht men, dat de Hr. Thorebeck weder in de vroegere fouten zal vervallen, dat hij op nieuw zijn steun zal zoeken bij de ultramontanen, men onderstelt dat hij dien aldaar niet bij eene andere partij zal vinden.

„Men beweert dat er eenige grond voor dergelijk verwijt bestaat en als zoodanig wordt onder anderen aangevoerd het feit dat het hoofd van het nieuwe Kabinet pogingen heeft aangewend, om den Heer Groen van Prinsterer, een van de voornaamste leden der Kamer, maar door en door ultramontaansch gezind, in het ministerie te doen treden. Men wachte zich echter hieruit eene verkeerde gevolgtrekking te maken, met betrekking tot de staatkundige beginselen van het bedoelde hoofd van het ministerie, niet omdat de Heer Groen van Prinsterer een ultramontaan is, maar in weerwil dat hij tot die partij behoort, wenscht de president-minister zich van zijne medewerking in het kabinet te verzekeren, namelijk uithoofde van den zoo wel verdienden als uitgebreiden invloed, welken deze uitstekende man in de Kamers en op de bevolking des lands in het algemeen uitoefent. Het bovenstaande is uit den aard der zaak al zeer weinig geschikt om eenigen grond te geven aan de beschouwingen door den *Constitutionnel* voorop gesteld, met betrekking tot hetgeen dit blad noemt het buitengewoon liberale programma van den Heer Thorebeck.

„Ten overvloede doet de *Constitutionnel* ons de vraag, welke stappen op den weg van vooruitgang wij in ons vorig artikel op het oog hebben gehad. Volgens de beweringen van gemeld dagblad heeft Nederland een zoodanigen trap van volmaaktheid bereikt, dat er geene sprake meer kan zijn van het invoeren van eenige wijziging hoegenaamd, in welken tak van bestuur ook. Dat land is voor geene verbetering meer vatbaar; het openbaar onderwijs, de landbouw, de verschillende takken van nijverheid, de kolonien, het eene zoowel als het andere verkeert in den meest gunstigen toestand. Alles bloeit in Holland; allerwege heerscht de meeste welvaart. Nederland kan niet hooger stijgen; het behoeft slechts te behouden hetgeen het bezit om het gelukkigste land ter wereld te zijn.

„De *Constitutionnel* stelt zich al zeer ligt tevreden met den stand van zaken gelijk het dien vindt; wij voor ons willen bedoeld blad daarover geen verwijt maken, maar wij zijn niettemin van gevoelen, dat hoe hoog ook de top moge zijn, tot welken eene natie is opgeklommen, wat betreft hare materiele belangen hiermede nog niet aan alle regtmatige eischen is voldaan. Een volk behoeft nog iets anders dan brood en koloniale producten. Wil eene natie den rang niet verliezen, waartoe zij is opgeklommen in de rij der volken, dan behoort insgelijks voor de behoefte des geestes zorg te worden gedragen. Voor de bevordering harer intellectuele belangen moet minstens evenveel worden gedaan als voor de uitbreiding harer materiele welvaart en wij houden ons overtuigd, dat in dezen geest voor den Heer Thorebeck en het nieuwe ministerie eene edele taak te vervullen blijft."

Eene particuliere correspondentie uit Noord-Amerika gewaagt omtrent de zaken aldaar, aldus:

Het groote onderwerp van den dag is niet meer de legers der Unie, noch de afgezonderde expeditie onder generaal Burnside; het is, zoo als ik reeds in vorige brieven schreef: *geldgebrek*. Dit doet zich meer en meer gevoelen, en het volk begint even als de regering den blik te vestigen op de middelen om daarin te voorzien. Geld is de groote hefboom des oorlogs; zonder die krachtige veer staat de geheele machine stil. Het leger is thans geordend, gekleed, geoefend; de generaals zijn moedig, en wat meer is, bekwaam; aan dat alles valt niet te twijfelen, het geheele uurwerk is in elkander gezet, alle deelen zijn behoorlijk afgewerkt, er behoort slechts de gouden sleutel toe om het op te winden en in beweging te brengen. Maar die sleutel ontbreekt. Het volk roept het Congres tot handelen op, om middelen uit te denken, ten einde in deze behoefte te voorzien; het Congres schijnt te slapen en praat over *nikkers*, terwijl dollars verlangd worden. Het eenige hulpmiddel dat overblijft is een uitgebreid belastingstelsel, eene zaak evenzeer onbekend in Amerika, als het tegenovergestelde in ons geliefd vaderland het geval is! Tot heden heeft men slechts *één* stelsel in Amerika gekend: grondbelasting en inkomende en uitgaande regten. Dit was overvloedig om alle uitgaven te dekken; maar deze opstand heeft de nationale uitgaven vervijfvoudigd, zoodat buitengewone middelen vereischt worden om dit te herstellen. Belasting is eene zaak zoo geheel nieuw voor den Amerikaan, dat hij letterlijk niet begrijpt in hoeverre dit nadeelig kan zijn. Men spreekt van eene belasting op de dagbladen, of zegelregt, „wat schaadt dat!" roept men; belasting op bedrijven, neringen, enz., „wat hindert dat!" Zekerlijk, niet zeer veel voor eenige maanden maar men kent den vreeselijken druk van een uitgebreid belastingstelsel nog niet.

Tijdingen uit Kentucky spreken van een hevig gevecht tusschen de Noordelijke en Zuidelijke afdeelingen aldaar. De rebellen zijn „letterlijk verslagen."

Generaal Zollikoffer, de aanvoerder der Zuidelijke troepen, werd gedood aan de spits zijner manschappen, die even als hij, ofschoon teruggeslagen, met waren heldenmoed gestreden hebben. Men kan het geen veldslag noemen, ten minste indien men onder een veldslag den schok en den strijd van eene groote legermagt verstaat. De magt, van weerszijden in het veld gebragt, was niet groot, maar het gevecht was hardnekkig. De rebellen, zoo als de Unionisten erkennen, streden als leeuwen, en ook na den dood huns generaals waren hunne aanvallen onverpoosd, hun moed onbezweken. Maar de onzen stonden als eene rots. Het waren hoofdzakelijk westelijke regementen, bestaande uit *farmers*, die de ploeg voor het geweer hadden verwisseld, en daaronder was een, het 9de Ohio regement, bijna geheel uit Hollanders en Duitschers te zamen gesteld, dat, na gedurende een geheelen nacht gemarcheerd te hebben, om het slagveld te bereiken, met onbezweken heldhaftigheid streed, de voornaamste positie in het bondsleger had ingenomen, en als een onverwrikbaren muur de telkens herhaalde, woedende aanvallen des vijands afsloeg. De zege werd behaald, de vijand tot een overhaasten terugtogt gedwongen, met een aanmerkelijk verlies in dooden, gewonden en wapenen. Maar ook aan onze zijde zijn talrijke slagtoffers gevallen; de overwinning werd duur gekocht en ofschoon het slagveld behouden werd, heeft het geen strategisch voordeel opgeleverd. De positie der Unionisten is er niet veel door verbeterd, zij zijn er geen mijl verder mede gekomen, het is geen beslissende veldslag geweest; er zijn talrijke dooden bij gevallen, maar het heeft weinig nut aangebragt. Het is als gewoonlijk eene overwinning, die niet vervolgd wordt, en terwijl men den vijand tijd geeft zich van de geleden nederlaag te herstellen, lijden de Noordelijken nog meer door tijdverlies. Inderdaad, de Yankies, ofschoon geduldig tot vervelens toe, vragen met regt, waarom niet door een groot leger een beslissende slag geleverd wordt, door een leger dat, zoo de overwinning behaald mogt worden, in staat is, de bevochten voordeelen te vervolgen. Het schijnt echter volstrekt niet in het plan van den grooten generaal Mc. Clellan te liggen, om den vijand nabij Manasses aan te tasten, niettegenstaande er geen twijfel kan bestaan dat het Zuidelijke leger in strijdkrachten verre voor het Noordelijke onder doet. Hij rigt veeleer den veldtogt naar de zijde van Kentucky, en daarvan is de slag nabij Mill Spring het begin geweest. De rebellen begrijpen dit zeer goed, en hebben daarom evenzeer eene verandering in hun programma gebragt. De Richmond *Dispatch* van 27 Jan. zegt, dat generaal Beauregard tot aanvoerder van het leger in Kentucky is benoemd, terwijl Gustavius W. Smith het bevel over Manasses is aangewezen, dat zoo lang en zoo eervol door Beauregard is gevoerd geworden. Onder den laatsten is Manasses tot een Sebastopol gevormd; de „artillerie-man" is daar

dus niet meer zoo hoog noodig en hij wordt naar Kentucky gezonden, waar voor zijnen schranderen geest gelegenheid is om eenige lauweren meer te voegen bij die door hem al reeds bij Bull Run behaald.

In mijn schrijven van 8 Jan., maakte ik met een enkel woord gewag van het gevangen ne men van Mrs. Greenhow, de schoone zamenzweerster. De correspondentie in hare woning gevonden is even zonderling als belangrijk. Haar echtgenoot in California gestorven zijnde, keerde zij naar Washington terug, en daar zij schoon, beminnelijk, geleerd en buitengewoon geestig was, werd zij spoedig de *favorite* van de Zuidelijke staatslieden, en haar huis de toevlugt van die personen, die sedert de wapenen tegen het gouvernement hebben opgevat. Indien men de *on dits* gelooven kan, behoorden de meest aanzienlijke mannen van Noord en Zuid tot de correspondenten dezer behendige intrigante; men noemt zoowel president Buchanan als Jeff Davis, Breckinridge, Lane, Yancey en meer anderen. Hare papieren zijn echter in het bezit van den minister van oorlog en zij zelve is, als ik reeds meldde, eene *logée* van het thans *fashionable* fort Lafayette.

Deze oorlog duurt thans bijna een jaar, en ik herhaal wat ik reeds vroeger opmerkte, het volk begint er aan gewoon te geraken; althans de bevolking langs den Atlantischen Oceaan. Wat ook de nadeelen des handels mogen zijn, de groote handelsteden van het Oosten hebben betrekkelijk gering geleden; geld moge schaarsch zijn, vreemde schepen mogen een groot gedeel te van het vervoer wegnemen, maar de uit en doorvoer is zelfs vermeerderd. De volgende schets zal dit duidelijk maken. Door dezen oorlog lijdt geen gedeelte des lands meer dan het Noord-Westen, dat even als het Zuiden bestaat door zijne voortbrengselen. Na New-York was New-Orleans de groote uitvoerhaven der Unie, en langs de Ohio, Mississippi en Missouri voerden de farmers hunne producten zoo goedkoop naar beneden, dat zij gewoonlijk goede winsten maakten. Deze weg is thans gesloten en alles moet over duizende mijlen spoorweg naar de noordelijke steden aan den Atlantischen Oceaan vervoerd worden. Bovendien heeft het Noord Westen de markt van het Zuiden verloren, zoodat de kosten van het vervoer van graan, enz., ontzaggelijk de waarde overtreffen. De uitvoer van New-Orleans is dus naar Boston, Philadelphia, maar voornamelijk naar New-York verplaatst. Dit pleit voor de onverminderde handelsdrukte in deze groote koopsteden. Het Zuiden is door dezen toestand niet benadeeld, het verliest wel is waar het voordeel van vrachten, maar het is verre van door het Noorden uitgehongerd te worden, zoo als het groote plan was. De eenige verandering, die in het Zuiden daardoor heeft plaats gegrepen, is, dat men meer levensbehoeften en minder katoen bouwt. Geen land ter wereld kan op eenen rijkeren grond bogen dan de Zuidelijke staten van het Amerik. Staten Verbond; zulk een grond kan zijne bewoners voeden, al ware hij ook gedurende jaren van alle zijden ingesloten en geblokkeerd.

De nieuwe minister van oorlog, Mr. Stanton, heeft het bevel uitgevaardigd om de slaven te wapenen. Dit ontbrak er nog slechts aan, om den reeds bloedigen burgerstrijd in eenen wreedaardigen helschen emancipatie-oorlog te doen ontaarden. Generaal Fremont zal, op zijn eigen verzoek, voor eenen krijgsraad te regt staan.

Naar luid van berigten uit Florence was eene manifestatie, welke aldaar plaats had tegen het wereldlijk gezag van den Paus, op eene veel grootere schaal dan men dacht. Meer dan 15,000 inwoners uit alle klassen der bevolking doorliepen de straten dier stad met muziek en vaandels aan het hoofd, onder de kreten: „Leve Rome, de hoofdstad van Italie; geen Paus meer die Koning is: weg met Antonelli; leve Victor Emanuel, Koning van Italie!" Alle corporatien der werkliedeu waren er vertegenwoordigd met hare standaards. De Romeinsche emigratie was er evenzeer als de Venetiaansche; de eerste had haar zinnebeeld: de Wolvin, de laatste het hare: den Leeuw van St. Marcus, omtogen met een rouwfloers. De geheele stad was voorts met vlaggen getooid. Vooral voor het hotel van den Franschen consul kreeg de manifestatie haar waar karakter. De menigte defileerde aldaar; bleef er meer dan 3½ uurs, en hief herhaaldelijk den kreet aan: Leve Frankrijk, de beschermer der nationaliteiten!

SCHEEPSTIJDINGEN.

VERTROKKEN.

Den 15den dezer, Z. M. stoomschip *Apeldoorn*, kommandant Hugenholtz, naar Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 18 dezer, het Nederl. schip *Joanna Jacoba*, kapt. K. G. Sap, naar Amsterdam, lading: 202 gewone en 25 blomvaten suiker 305,972 pond.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Willem en Carel*, kapt. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Plant. Dordrecht*, kapt Brakke, adres bij R. H. Leijsner.

Het schip *Thetis*, kapt. Bakker, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Carolina*, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht

Suiker. Den 18n. dezer, van plant *de Guineesche Vriendschap*, 40 vaten à 8,32 cent.

Idem. idem, van plant. *Bijendaal*, 29 vaten à 8,32 cent.

Binnenlandsche Berigten

Bij Koninklijk besluit van den 31 Januarij d. j. No. 46 is, onder anderen, met ingang van 1 Februarij j.l.:

Aan den Heer Mr. J. Loudon, op zijn verzoek, verleend een *eervol* ontslag als Minister van Kolonien, onder dankbetuiging voor de vele aan den Koning en den lande bewezene gewigtige diensten;

en tot Minister van Kolonien benoemd, de Heer G. H. Uhlenbeck, Oost-Indisch Hoofd ambtenaar, laatstelijk Directeur der Burgerlijke Openbare Werken in *Nederlandsch Indie*.

Elk die ten aanzien van de nalatenschap van Hans Hinrich Schunemann, die in *Suriname* zou zijn overleden, eenige inlichting kan geven, wordt verzocht ze aan den Hoofd-Commies, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris te verschaffen.

Tengevolge van het door Thomas Joseph Eever, gedaan verzoek zijn bij resolutie dd. 14 dezer maand No. 2, *Brieven van Manumissie* verleend geworden aan het slavenkind Josephina geboren in 1855, dochter van Nanette bekend gestaan hebbende ten name van Plantaadje *Catharina Sophia*, divisie *Saramacca*.

Zullende gemelde gemanumitteerde voortaan de namen voeren van: *Henriette Josephina Eever*.

Post-Kantoor.

De Mailpakketten zullen op Donderdag den 20sten dezer, des middags ten 12 ure worden gesloten en verzonden per de Stoomboot *Paramaribo*.

Z. E. de Heer Gouverneur zal op Donderdag e. k. 20 dezer, *geene audientie* verleenen.

Donderdag avond e. k. 20 dezer *receptie* ten Gouvernements huize.

De waarnemende Administrateur van Financien zal onder de nadere goedkeuring van den Heer Gouverneur dezer kolonie aan de minst inschrijvenden aanbesteden:

De levering der, voor 's Gouvernements dienst benoodigde Voedings Artikelen voor Militaire Rantsoenen, enz. gedurende het 2e. Halfjaar 1862, op de voorwaarden liggende ter inzage bij de Administratie van Financien.

De bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements Secretarie zal geligt worden op WOENSDAG den 19 Maart e. k. des voormiddags 9 ure.

De Commissie tot regeling der Quota van Suiker plantaadjen en Houtgronden, brengt ter algemeene kennis, dat tot het aannemen en beoordeelen der aangiften en verdere bewijsstukken, voorgeschreven bij art. 5 der Publicatie van 4 September 1854 (G. B. No. 9), zal worden zitting gehouden ten burele van den waarnemenden Administrateur van Financien op Donderdag den 27 Maart e. k. van des voormiddags 9 tot 12 ure.

Transport!

Den 15 Maart 1862 De Exploicteur aan de Weduwe A Christie, geboren Martzilger, voor *twee derde*, en aan J. Christie, voor *een derde*, van het Huis en Erf aan de *Dominéstraat*, N. W. La. C. No. 49 O. W. La. D No. 395.

Paramaribo, den 17 *Maart* 1862.

Hijpotheek.

Den 14den Maart 1862 De Weduwe A. R. de Meza geboren Jessurun, le. *hijpotheek* ten behoeve den provisionelen Weesmeester als vertegenwoordigende de openbare voogdij over diverse minderjarigen, te vestigen op het Huis en Erf aan de *Wagenwegstraat*, N. W La. B No. 189, O. W La. D No. 146 | 148

Paramaribo, den 17 *Maart* 1862.

Advertentiën.

Berigt.

De ondergeteekende, door langdurige uitoefening van het bedrijf van Bouwmeester op de grootste plantaadjes in *Britsch Guiana*, veel ervaring opgedaan hebbende in het in orde brengen en opzetten van alle soorten KOPERWERK, het metselen van SCHOORSTEENEN, STOOMBOILERS, MULTITUBULAR of andere soorten, DISTILLEERTOESTELLEN, enz, en thans voor korten tijd zich in deze kolonie bevindende, biedt Heeren geïnteresseerden in Suiker effecten alhier, de gelegenheid aan, om in zijn vak, inlichtingen in te winnen.

JAMES C. RIGBY,
Bouwmeester.

Adres:
HOTEL LYONS.

Suriname, 18 *Maart* 1862.

Te Koop:

voor *f* 80,00 eene

SERAPHINE

in de beste orde; bij

J. P. HAASE JR.

CARGA

SCHOENER *FLIJING DUTCHMAN!*

Witte / Bruine } *Calcutta Rijst*,

PIK,

TEER,

Kolteer,

HARING.

Carga brik *Caijenne!*

BAKKELJAAUW,

REUZEL in 1, ½ en ¼ vaten,

Clear, Mess, Prime Mess, Prime, } ***Spek,***

Halve vaten Smith's *Family Vleesch*,

Tabak,

ZEEP.

KAARSEN.

etc. etc. etc.

Verkrijgbaar, bij

Gebrs. VAN PRAAG

( )

Verkrijgbaar bij

A. C. JONGELING.

BOTER, Kazen, HAMMEN, Saucis de Belogne, METWORST, *fijne* ***GENUA OLIE,***

BROODSUIKER,

Aardappelen en Uijen per mand, fijne *SIGAREN*; Geurige Groene en zwarte

THEE, *Jenever* per kelder en bij de 10 kan

SPECERIJEN en **GRUTTERSWAREN.**

Harmonica's

Bier in manden en per dozijn, *Alsmede*: Extra *Tafelwijn* etc. etc

---

Gedrukt bij A. L. G. de RANDAMIE.